

NGAY ĐAY

NĂM THỨ TƯ — THỨ
SÁY 4 NOV. 1939,
SỐ 186 — GIÁ 0\$10.
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ:
80, ĐƯỜNG QUAN
THÀNH - GIÁY NỐI 874

NAN NHÂN MÃN

(Lễ các thánh ở âm phủ)

ÂM HỒN bào nhau — Năm nay chúng nó kéo xuống
đông thê kia thì rời không khéo chúng mình đèn phải
lên trên trán ở mặt thôi.

LU'Ô'NG NGHÌ BỒ THÂN

LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bởi thận : đau lưng, mờ mắt, ủ tai, rực đầu, tiêu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tina, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tinh vì uống phái nhiều thứ thuốc công phat làm hại thận khi mà sinh ra đau lưng như bể, ủ tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt qui đầu...

Có các bệnh kẽ trên đều dùng « Lưỡng nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bai thận, khỏi di tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Lưỡng nghi bồ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bồ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p.00 một hộp.

Đàn bà bắt điều kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p.50. Các bà có bệnh bắt điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỏi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ủ tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chủng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 giá 1p.00 — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p.00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cùu khở hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thảy các thứ thuốc Tây, Tau, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu : không cứ là kinh niêm hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khở Hoàn số 70, giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cùu khở hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mèn đâu đâu cũng đều có đại lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phach

Gói đỏ (HAVANE) 0,12
thêm thuế phòng thủ 0\$01

Gói Xanh 0,07
thêm thuế phòng thủ 0\$005

TUYỀN BUON TẠI XƯA AN - DÊ - RI

JOB

**CIGARETTES
IMPORTÉES D'ALGER
SOCIÉTÉ JOB ALGER
JOB MARQUE
DÉPOSÉE
CIGARETTES
MARQUE
DÉPOSÉE**

**SOCIÉTÉ JOB ALGER
JOB MARQUE
DÉPOSÉE
CIGARETTES
SURFINES**

Biểu vé sò Đông-Dương
và thi hành hạn đặc biệt từ nay đến 5 Novembre
Mua một biểu một

Nhà thuốc AN-HOA 20 Hàng Than Hanoi nổi danh về khoa chữa bệnh Lịa, Gang-mai, Ha-cam, Tê-phù, đao-bà, sản-hậu-phù và bệnh nghiêm trọng nhất định đặt tên là « Thuốc lậu 1939 » bắt cứ mọi lậu, thật nhiều lậu cũng chỉ 2 ngày thi sạch, dễ uống, không đau bụng đi ngoài, không buồn nôn. Muốn hết thấy các bạn thanh niên biết sự linh nghiệm cấp kỵ của thứ thuốc này, nhà thuốc nhất định thi hành lệ « Bán một biểu một » từ nay đến 5 Novembre. Vé to 1p.00, vé nhỏ 0p.60. Mua vé to biểu ve to, ve nhỏ biểu ve nhỏ. Sau khi dùng thuốc An-Hoa khỏi hẳn, bệnh nhân chỉ phải biến lại nhà thuốc một bức thư khen kẽ rõ trước đã dùng những thuốc nào mà không khỏi sẽ được bồi một vé số Đông-Dương.

Máy thử thuốc sau đây đều bán nguyên giá

Thuốc cấp cứu « Cứu Tiên Hàn » Op10 chữa bì đái, đái giật 15, 20 phút khỏi ngay. Nếu đái ra máu đặc hay loảng buốt phải dùng ngay thứ « Tiết huyết linh đơn » Op50 với 1 hoàn « Cứu khô » Op30 sau mấy giờ thì hắc máu. Sau khi khỏi lậu nước giải có nhiều vẫn trắng giải loán poan, đái nóng, ăn độc giao hợp lai dính vิต quy đầu, bệnh như phục kít, phải dùng « Bách chí hoàn » số 9 Op20 sẽ thấy đái ra nhiều vẫn và hết hẳn. Nước giải trong veo, sau dùng luôn vài bồn ngày « Tuyệt trùng lậu » số 5: Op20 thì tha hồ ăn độc không phát lại.

Thuốc An-Hoa chữa nghiêm có tài vô địch

Thuốc dễ uống, không vật, nhẹ 2, 3 chai, nặng 6, 8 chai. Bán lẻ Op50 một chai. Sau khi khỏi phải dùng ngay 4, 5 ngày « Sâm Nhung Trù Cân Giải Yến », hộp 10 Op20, nhỏ 1p20. Chủ nhân đã chữa cho nhiều quan đại thần nên đã được thưởng « Nhị hạng ngã tiền » từ 1937. Muốn để hết thấy bạn nghiêm khỏi lầm thuốc Cai An-Hoa với những thứ thuốc nói khéo bẩn hiệu lại cho phát hành hai vạn cuốn « Bà Yên Bà » để biến thông.

BÁI-LÝ: Saigon: Mai-Linh. PhnomPenh: Võ lý Tong, Quý-Lợi A. Hai-phong: 60 Doumer. Cần thêm nhiều bài-lý.

Rô sẹo, lồi lõm, lang, son, vết thâm sùa hết bằng điện hay thuốc 2p.00, 3p.00 mỗi hộp.

Răng trắng, vú nở tròn đẹp mài, da trắng mịn tươi, thân thể đều đặn, uốn tóc, ruộm tóc, bằng điện rất đẹp.

**Massage électrique
soa nắn điện**

Làm cho da tươi, da nắng không bắt đen, đánh kem phấn nhiều không hư hại da, không sinh ra tàn nhang giảm mă, mă săn trên mặt được, da không khô bạc, lỗ chân lông không doang, không trắng đẹp da. Soa nắn điện ích lợi cho da nhiều lắm. Giá từ 2p.00 trở lên.

Mlle Etienne Hà chuyên-nghiệp khoa trang điện, Mỹ và Anh giúp các bạn rất vừa ý.

CHÍ DÙM LÀM ĐẸP — Cách trang điểm, cách chọn mă phan cho hợp, thoa cho mott, và cách tự ý làm massage (soa nắn) lắng cho người thèm đẹp theo lối Mỹ, soa nắn mặt và người. Giúp cho dáng đi đẹp và thân thể son sǎn sinh tươi, v. v...

AMY - VIEN AMY

FONDÉE EN 1936

26, Phố Hàng Than — Hanoi

Viện sửa đẹp người bằng điện và thuốc khai-trương trước nhất tại xí Đông-pháp
CÁC MÁY ĐIỆN ÂU MỸ TÓ SỬA CHÂN TAY, MẶT
MINH (corps), VÚ CHO ĐẸP HOÀN TOÀN. GIÁ RẺ
SOINS DE BEAUTÉ ANGLAIS & AMÉRICAINS
Massage, Maquillage & Manucure Modernes Élégants

QUỐC - BÀO Y - DƯỢC VIỆT - NAM

Mày vị cứu tinh

Tạm kê mấy thứ thuốc đã cứu khỏi hàng vạn người của
ĐÔNG - TÂY Y - VIỆN:

Sâm nhung đại-bồ Bát vị kim-quy

Số 111, giá 1p50 hộp nhỡ, 0p45 lọ nhỏ

Thuốc bồ cho hết thảy nam phụ lão ấu. Công hiệu quán quân Phát minh nhờ ở sự kinh nghiệm lâu đời, bào chế lại rất công phu, bằng các vị thuốc hảo hạng, điều hòa cả âm dương bàn nhiệt mà công dụng rất mạnh, dùng để bồi bồ sức khỏe và chữa được đủ mọi chứng bệnh ở lâm trí, ở thận khí, ở chân huyết và các bệnh do sức lực suy kém mà sinh ra. Thuốc này đã tiến Kinh được nguy dụng và ban khen.

Tráng dương, kiên tinh, cỗi khí

Đại bồ sinh dục hạch

Số 100, giá 1p20, (dùng 4, 5 ngày)

Những người khí huyết hư suy, tiền thiên bất túc, nguyên khí yếu ớt, dương hạch suy yếu, những người mắc bệnh phong tinh mà hư hại đến bộ phận sinh dục, những người bị di tinh, mộng tinh, lanh tinh, liệt dương sinh ra đau lưng, mờ mắt, nước tiểu vàng đặc, ủ tai, chóng mặt, ăn ngủ thất thường, linh thần mệt mỏi, dùng thuốc này sẽ khỏi hết các chứng bệnh kể trên mà dương sinh dục lại được rỗi ráo hơn trước, chỉ một hai hộp đã kiến hiệu.

Thuốc lậu cấp hành, số 001 giá 0\$60

Chữa lậu măc, đau đớn, ra máu, ra mă, tiêu tiện không thông, nóng bức, quy đầu sưng đỏ, rất công hiệu. Chỉ một hộp đã đỡ, nặng đến đâu cũng chỉ 6, 8 hộp khỏi hẳn tuyệt nọc.

Bồ nguyên khí, tuyệt nọc lậu

số 003, giá 1p50 (dùng 5, 6 ngày)

Khỏi lậu mà còn thấy ít rót, giải gà chảy ra, có khí lỗ đái bit chặt, ống tiêu buồn, giao hợp nóng, đau lưng, đau sưng, bắp thịt rát, hay ngứa ngáy, kém ăn ngủ, ăn phải của độc, thức khuya, làm việc mệt nhọc quá độ, bệnh lai tái phát, dùng thuốc này không những tuyệt nọc bệnh, lại còn bồi bồ được nguyên khí và ngũ tạng tăng thêm sức khỏe.

Đặc biệt 4 thứ :

Theo bản chương trình cứu tế xã hội, bài trừ tuyệt oan phong tinh nguy hiểm cho Quốc dân, đem truyền bá phổ cập và bán giá đặc biệt mấy thứ sau này (theo lời quyết nghị của ban cứu tế).

Lậu kinh niêm số 001 B 1p.50 bán 1p.20

(dùng 2 ngày)

Bệnh kinh niêm uống mọi thứ thuốc mà vẫn gây dùa măi, không còn buốt tức đau đớn, chỉ ra chút mă hay giải gà (goutte militaire) hoặc vẫn đục (filament) nước tiểu vàng và nóng, dùng thuốc này chắc chắn khỏi ngay và tuyệt nọc, mà không hại sức khỏe, không hại sinh dục.

Thuốc Giang mai số 007 1p.00 bán 0p.80

Bất cứ thời kỳ nào đều khỏi chắc chắn.

Thuốc Hạ cam số 008, 1p.00 bán 0p.80

Rất mau khỏi mà không vật vã gì.

**Đoạn cắn tiêu trùng lậu số 004, 1p.00
bán 0p.80, chiết nọc rất hay.**

Đù các thứ thuốc

Ngoài ra còn hơn 50 thứ, đủ các thứ thuốc, thuốc cảm, đau mắt, ngă nước, hôi nách, đau bụng, kiết lỵ, lè thấp rất hay (không kẽ siết). Thuốc sốt, nhức đầu năm phút khỏi ngay. Thuốc điều kinh, khí hư, cai nha phiến, an thai, sản hậu, thuốc ho hen, bồ phế, bồ thận rất linh nghiệm, danh tiếng khắp Đông-Dương.

Có bán tại đại-lý khắp trong cõi Đông-Dương.

ĐÔNG - TÂY Y - VIỆN

192, HÀNG BÔNG LỜ — HANOI

37 Doumer Haiphong — 6 Grand' Rue Thanhhoa — 46 Foch
Vinh — 15 Courbet Saigon — 61 Desveaux Mythe — 142 Commerce Long-xuyên.

Là

(Tí
— Có c
không?)
Câu hỏi
rồi, nhữn
Tàn vỡ về
người chí
Tim tò
tôi như n
trần lén
Tôi ng
— Cả
đồng. X
Tàn t
hắn bả
Nhưng
rồi. Cái
cho h
giờ Tà
Tàn
rồi th
một c
Tru
u thô
một c
xác t
một i
Tôi
đứng
Tà
lại,
nhữ
L
Lai
Tôi

CUỐN SỐ

Quảng-yên — Vừa rồi tại Yên Thành, hiện hạ kéo nhau đến xem mây thầy phu thủ bắt ma ở một nhà nọ. Toàn những bậc cao tay cả, nên con ma, hiện vào một thầy, bị bắt ngay lập tức. Bắt bớ xong các thầy linh tiền, rồi dùng tà thuật biến thật nhanh, khi chuyện vở các thầy là một bọn bịa. Hiện các thầy đang bị những pháp sư cao tay hơn — ở sở mật thám — bắt.

Nam-djina — Một quan viên đến đánh chén và đánh trống chầu ở nhà cô đầu không có tiền chi liền bị cô đầu lấy roi chầu đánh vỡ đầu.

Hải-phòng — Trời sẩm tối, ông già Đào-văn-Tôn vừa qua vườn Djibouti liền bị hai người dân bà xổ ra, ôm chặt lấy rồi cướp mất cái lè thuế thân và 10 đồng bạc. Từ bữa đó, ông già Tôn gặp người dân bà nào cũng khoe có dắt trong mình nhiều tiền và nhiều thẻ thuế thân.

Khâm-thiên — Theo đơn họ khâm-nại, chủ có đầu xin không trả chí em lương tháng mà để chí em ăn hoa hồng tiền hát. Như thế có khi mỗi đêm, mỗi có đầu làm việc đến sáng sẽ được trả đến 3, 4 hào bạc.

của Tô Tử

O NGƯỜI

Con dao câu

VĂN đề thuốc Nam, thuốc bắc đã làm chảy nhiều mực. Và làm ông lang và ông nghệ đã tổn mất nhiều nước bọt.

Kiem duyệt

Muốn người nghèo có thuốc uống, nghị định ấy không cấm hẳn việc làm, bán và kê thuốc Bắc thuốc Nam ở Đông-tương. Nhưng muốn che trở bệnh nhân, nghị định ấy cấm các ông lang kê đơn có các vị thuốc có chất độc, cấm các hàng bán thuốc Bắc nhập cảng, tăng trù, chế hay bán các chất độc. Riêng về các thứ thuốc chữa bệnh hoa liễu, thì đều phải có một cái hội đồng riêng ni biển cứu nhện là không độc và kiến hiệu rồi mới được đem bán. Ngoài ra, các ông lang không được chữa bệnh bằng lối gửi thư, truyền đơn hay quảng cáo: các ông

ấy chỉ có lè chữa bằng lối trực tiếp tự mình đến xem mạch và xem bệnh tinh người ốm mà thôi.

Đạo nghị định kê trên cấm các ông lang dùng những danh hiệu Docteur hay Médecin sino-indochinois hay các danh hiệu tương tự, và cấm các nhà bán thuốc bắc dùng danh hiệu Pharmacien sino-indochinois hay những danh hiệu tương tự.

Một đạo nghị định nữa lập ra một hội đồng chuyên môn nghiên cứu các vị thuốc. Phận sự của hội đồng là: 1.) lập sổ liệt kê các vị thuốc có chất độc cấm dùng 2.) xem xét các thứ thuốc chế ra để chữa bệnh để cho phép bán 3.) xem xét về chất, loại, nguyên ủy và giá trị các vị thuốc Bắc nhập cảng vào Đông-dương.

Vậy từ nay, ai muốn xin phép bán thứ thuốc gì cũng phải gửi thuốc lên cho hội đồng ấy xét, và sở bài trừ hàng lậu ở Hanol và Saigon sẽ phân chất thứ thuốc ấy.

Nay mai sắp có bán :

ĐÓI BAN

của NHẤT-LINH

giá 0\$55

Còn một số rất ít :

ÔNG ĐỒ BÊ

(loại sách Hồng : cuốn số 1)

BỘI NAY XUẤT BẢN

Mong rằng hội đồng kia sẽ hết tin nghiên cứu để cho dân nghèo và những phương thuốc rẻ tiền và hiệu mà dùng.

MỲ TỤC THUẬN PHONG

MỘT câu chuyện đang chờ ý già đây xảy ra ở Hải-phòng. Ông lái có cô con gái đến thi, bằng giao được một người giai-lê. Tuy chưa có cheo, có cưới, nhưng thuận anh hân ả. Ông lái cũng bằng lòng cho cô dâu chú rể ăn ở với nhau.

Nhưng đó là ở tam thời. Ông lái nghĩ thế, và nhất định đòi chủ rể món tiền một trăm chấn để về quê nộp cheo và làm tiệc cưới. Công phu có lẽ mới được chứ! Nhà trai cũng biết thế lắm, nhưng nghèo tàng quái, không chạy được tiền. Ông lái nhất định không nghe, và đến bắt cô dâu về... ý chàng là đã đợi ngày đào son hay là ngày có đúng một trăm bạc.

Có người bảo đời xưa nay con trai con gái cần được tự do kết hôn cần phải được kính trọng trong đời tình cảm của họ, cần được đủ quyền hạn của « con người ».

Nhưng nghĩ thế là lầm. Theo một cái mỳ tục hay là một cổ tục của ta, vì cái gì đã cõi át là mỳ rồi — việc « gả bán » là một việc quan hệ đến luân thường. Gả, tức là bán vậy. Theo tục lệ, nhà trai đem mấy con lợn quay lại để đòi lấy cô dâu, thì ông lái kia nhất định đòi lấy trăm bạc là phải lầm. Có điều ông lái đã đòi khi chém. Nếu ông lái đòi trước khi cô ả về nhà chồng, thì cũng thế thôi, cũng là làm một việc mua bán hợp với thuần phong mỳ tục của nước nhà, nhưng ông theo đúng cổ lẽ hơn, và vì ông theo đúng cổ lẽ hơn, người ta sẽ kính trọng ông hơn. Còn việc ý tưởng của con gái ông, đời tình cảm của con gái ông, ô, cái ấy là cái phu, nói đến làm gì: cô ấy đã là một đồ vật mua bán được, thì còn đâu phải là người nữa.

Ánh hưởng

ĐÓ NÀO, vì tình hình Kinh tế Thành Phố Hanoi đã sắp sửa định làm thịt những giống vật

việc

nhà trai Bách thủ
Nhà trai có lẽ vì các bài viễn Thành
phát khai và thịt bù đù hay cao hổ
cốt, nên những giống vật ở vườn Bách
thủ vẫn còn đây: hương cài khô nấm
trong cối nhử rứng.

Các giống vật ở các vườn Bách thủ
bản Pháp và béo Anh không được cái
may mắn ấy.

Tại sao vậy? Chẳng qua là vì bộ râu
của thủ tướng họ Hitler. Thủ tướng ở vườn
Bách thủ Paris thì chính phủ cho đi
nghỉ mát nơi khác hết, vì họ sợ trong
lúc chiến tranh, chúng sẽ ra có thể
nguy cho người ta, tuy rằng thật ra,
chúng không biết ném bom hay bắn
súng. Ở bên Anh, thì họ quyết liệt
hơn. Bao nhiêu sư tử, hổ, chó sói và
các thú dữ khác ở vườn Bách thủ ở
Luân Đôn, họ đều đem giết đi cả: đó
là những kẻ bị si mê trước tiên cho
chiến tranh vậy. Họ nêu, những con
giant và những con nuôi trong vườn,
cũng bị xử tử hết.

Giant thì đã đánh, nó có thể ăn thịt
người được, nhưng sao lại cá? Có lẽ
vì người có thể ăn thịt nó được. Mà
người đây, tức là những người gác
vườn sau á.

Hoàng Đạo

Chiếu bóng

Chủ nhật 5 novembre này bắt đầu từ
9 giờ sáng Hội truyền bá quốc ngữ sẽ
chiếu phim Roméo et Juliette tại rạp
Majestic để lấy tiền giúp quỹ hội.

Giá vé từ 0 p. 30 đến 0 p. 90

ÔNG CHÁNH ẨN: Anh giết người
trộm của như thế, anh có bị lương
lâm cầm rút không?

— Không, con chỉ bị con chó chủ
nhà cắn thôi a.

Một cuộc thi thuyền

Nhân dịp khánh thành Câu lạc bộ, Hội hời
thuyền « Đàm Vạc » Vĩnh Yên sẽ tổ chức
vào ngày 1-11-39 một cuộc thi thuyền
cho hết mọi người dự.

Có hai giải thưởng lớn và nhiều giải
« Khuyến khích » để tặng các nam nữ đấu
thủ chiến thắng.

Ngoài cuộc thi thuyền, hôm đó còn có
nhiều cuộc vui khác tổ chức trên Đàm Vạc.

Ai muốn dự cuộc thi bơi thuyền xin viết
thư kíp đề biết tên.

Tau viết cho ông chánh hội thuyền
« Đàm Vạc » Vĩnh Yên, hạn đến ngày 10
November 1939 là cùng.

CẨU CHUYÊN hàng tuần

TUY nay thương nghị
viện Hoa-kỳ mới chuẩn
g bản dự án bỏ lệnh
cấm bán khi giới cho
các nước đánh nhau,
nhưng người ta đã bết chắc từ
trước rằng thế nào bản dự án cũng
được chuẩn y. Là vì đảng dân chủ ở
Hoa-kỳ hiện dương mạnh mà thống
tỉnh Roosevelt, một đảng viên đảng
dân chủ, là người đã nổi tiếng ghét
Hitler. Chỉ còn chờ hạ nghị viện
chuẩn y nữa là bản dự án được đem
ra thi hành ngay.

Nay, Hoa-kỳ mới ban khi giới,
chứ chưa dự hẳn vào cuộc chiến
tranh, nhưng cũng có thể coi như đã
đự vào một phần rồi. Vì, như đã nói
trong mục nay số báo trước tuy Hoa
kỳ ban khi giới cho cả hai bên, mà
ký thực chỉ bán cho một phe Anh,
Pháp,

Đức và Nga đã trong thẩy cái
nguy hiểm từ từ tiến qua Đại Tây
Đương sang Âu châu. Vì thế Goebbel
đương sửa soạn một trận cờ động
kịch liệt để đánh đổ Roosevelt trong
cuộc bầu cử tổng thống Hoa-kỳ năm
1940. Còn ở bên Nga, thì hết thẩy
các báo nhao nhao lên công kích Hoa
kỳ mà họ đã cho cái tội giết người và
muốn kéo dài chiến tranh.

Kiem duyet

Sáng hôm nay, 1er novembre, Molotov đọc diễn văn đề nói rõ ý
muốn của Nga. Ta hãy chờ xem
Molotov có công kích Hoa-kỳ, như
các báo Nga không, và có vì Đức tấn
công hòa bình như các nước tiêu
trung lập đã dự đoán không.

Kiem duyet

Và Hitler đã nhìn thấy cái lỗ có

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG TUẦN LỄ

Anh-Pháp-Đức chiến tranh. — Cố tin Đức định vượt qua các nước
trung lập, Hà-lan, Bỉ và Thụy-sĩ để tiến
đánh Anh và Pháp, vì thế các nước trên
đã phải tăng việc phòng thủ huy động.
Đức vừa công bố một rào lớn bằng đại
bắc; trong 24 tiếng đồng hồ, Đức đã
bắn tới vạn đạn trái phá sang chiến
lũy Maginot. Quân Pháp cũng bắn lại
kịch liệt. Quân Đức đã tập trung ở mặt
trên phía tây 1 triệu quân để dự bị
một cuộc tiến công lớn nhưng vì trời
tối nên chưa thể hành động được.

Vì bị phòng tỏa các mặt bắc nên Đức
định đổi trên 2 nghìn chiếc tàu buôn
cho Nga lấy nguyên liệu và hàng hóa,
và sắp lồng công kích Aub băng tàu
ngầm.

Thượng nghị viện Hoa-kỳ đã chuẩn y
bản dự luật của ông Pittmann bỏ lệnh
cấm bán khi giới cho các nước có chiến
tranh, chỉ còn chờ Hạ nghị viện chuẩn y,
và người ta đoán trước ông Pitt
mann sẽ thành công.

Chiếc tàu buôn City Offint, của
Mỹ bị g ữ ở Nga vẫn chưa được trả lại.

Việc Nga yên xách đất đai ở Phần
lan chưa giải quyết xong. Cuộc điều
định của hai chính phủ vẫn tiếp hành.

Nga công kích Anh về việc khám xét
tàu buôn của các nước trung lập và
phản đối dự luật Pittmann của Mỹ.

Cấm tư gia dùng dầu Hồng Thập
tự. — Vì thấy có nhiều hiệu thuốc và
nhà hò sinh lạm dụng dầu Hồng Thập tự
để cõi đóng cho việc buôn bán làm ăn
riêng nên chính phủ đã có lệnh cấm tư
gia không được dùng dầu Hồng Thập tự nữa.

Lương hương sứ phải định ít
nhiệt là 12p.50. — Từ nay những
lương nào muốn mở trường hương học

bắt buộc phải trả tính đủ trong trả
bằng tháng cho hương sứ, ít nhất là
12p.50. Còn lương nào hiện nay chưa
tặng lương cho hương sứ thì phải tăng
như số lương ít nhất kể trên.

Việc canh giây điện. — Có lẽ rồi
dùi những láng nào phải canh giây đ ẹp
sẽ được hưởng một món tiền thưởng
hay phu cấp nhiều bay ít tùy theo số
giây điện chạy qua địa phận láng mìn
dài hay ngắn, vì xét ra những láng ấy
phải tuân phòng vật vả và chịu trách
nhiem khi mất giây điện mà không
được hưởng chút quyền lợi gì để đền
bù lại.

Những hạng người không được
xuất dương. — Vì là trong thời kỳ
chiến tranh nên hiện nay chính phủ có
lệnh cấm xuất dương ba hạng người
sau đây :

1.) Những người có thể bị huy động,
ngbia là những người bón xít từ 20 đến
35 tuổi mà chưa từng ra lính.

2.) Những người có nghề nghiệp
riêng từ 20 đến 50 tuổi, nghĩa là những
người dân Đông dương có bằng y-sỹ
Đông dương, dược-sỹ Đông dương,
nha-sỹ, bác sỹ y khoa hay bác sỹ về
môn bao chế.

3.) Các lính trù bị, nghĩa là những
người lính được liệt ra ngoài hàng binh
nhưng còn phải theo luật lệ của
nhà binh.

Bỏ lệnh các ngày lễ. — Lễ-nghì
các ngày lễ từ nay bị bãi bỏ. Vì thế
đinh chiến năm nay các công sở vẫn
phải đi làm như thường, song được
nghỉ ngày 4 November là ngày lễ vạn
thọ đức Bảo Đại.

(Xem tiếp trang 18)

của mình và hết sức kéo Nga vào
cánh. Chả thế mà ông ta đã quả
quyết đưa dân Đức thiên sang
tả để được dễ gần Nga. Và trong
một cuộc hội họp ông ta đã tuyên
bố và tự nhận là « người bênh vực
quyền lợi dân vô sản chống lại với
các nước tư bản phía tây! »

Kiem duyet

Còn nước Ý?

Từ ngày có chiến tranh đến giờ ta
thấy nước Ý im lặng và ngoan
ngần quá. Chỉ thỉnh thoảng khe
khẽ lên tiếng để tuyên bố rằng mình
đang trung lập, hay để khen lính
Pháp giỏi, binh đội Pháp đẹp nhất
hoàn cầu.

Nay bỗng thăg ông Mussolini hành
động : 1- hội kiến với ông Hitler,
2- lập lại tòa Nội các, 3- sắp sửa ký
hiệp ước bất xâm phạm với Hy Lạp.
Ý nghĩa ba việc ấy thế nào? Về việc
thứ nhất người ta đồn Mussolini
chỉ cốt bảo cho Hitler bết rằng
trận tiền công Anh của Hitler khó
lòng sẽ đặc thắng. Còn về việc thứ
ba thì người ta đã dự đoán ngay từ
khi Mussolini rút quân hết quân Ý
đóng ở Albania về để lấp lỏng Hy Lạp.

Rồi khô, các nước nhỏ, nhất là các
nước nhỏ trong bán đảo Balkans, ở
vào giữa ba nước lớn, nước Ðế, nước
Nga, nước Ý. Và chả biết dì
với nước nào, vì dì với nước nào
cũng chết. Ba nước này cùng tranh
nhau gây thế lực ở Balkans. Trước
khi chiến tranh thì Ðế g ữ phần
thắng Số xuất ván hợp cảng hàng của
Đức ở các nước Balkans, đều chiếm
gần hay quá nửa cả. Nhưng từ khi
có chiến tranh thì các nước Balkans
hình như đã đắc dịch bô. Ðức quay
về với Nga, vì thấy Nga là một nước
trung lập. Một điều nguy hiểm cho
thế lực của Ý ở Địa trung hải. Với
Đức, Ý còn hy vọng chia quyền lợi ở
Balkans, chứ đối với Nga thì Ý đã
thấy chắc chắn không thể cùng đi đồi
được rồi.

Đó là nguyên nhân Viết trước Ðế
xâm phạm Ý-Hy. Rồi có lẽ Ý sẽ cần
ký hiệp ước với các nước khác ở
Balkans nữa, để đón trước cuộc nám
tiến của Nga.

Chỉ có một minh nước Nhật là hình
như không muốn dụng châm gì đến
trận Âu chiến.

Kiem duyet

KHAI-HUNG

PHIM MÀU VỀ HUẾ

— Ở nhà, cha anh làm gì?
— Ở nhà, con chỉ có bỗ, cha con ở nhà thờ.

dè còn hơn là biết lướt qua một số rất nhiều các văn sĩ. Nhưng vẻ đẹp của một tác phẩm ít khi lộ ra ngay lúc đọc lần thứ nhất. Cần phải, trong tuổi trẻ, đi vào các sách vở như người ta đi trong cuộc đời, dè tìm bạn, nhưng những bạn đó một khi tìm, chọn và lựa được rồi, cần phải ân dát với họ. Quen với Montaigne, Saint Simon, Balzac hay Proust, dù làm phong phú cả một đời.

Quy tắc thứ hai, là trong lúc đọc cần dành nhiều chỗ cho những bản giá trị. Cố nhiên, chú ý đến các nhà văn cùng một thời với mình là vừa cần và vừa tự nhiên; trong bọn họ, chúng ta có nhiều may mắn được bạn cùng những lo nghĩ và những cần dùng như chúng ta. Nhưng chờ dè làn sóng những cuốn sách tầm thường đến tràn ngập. Số các tuyệt phẩm đã nhiều đến nỗi chúng ta không bao giờ biết hết được. Ta hăng hái tin vào sự chọn lựa của các thế kỷ. Một người nhầm, một thế hệ nhầm, nhân loại không nhầm bao giờ cả Homère, Tacite, Shakespeare, Racine thật chắc chắn xứng đáng với sự nổi tiếng của họ. Chúng ta nên tra họ hơn những tác giả chưa chịu cuộc thử thách của thời gian.

(Ký sau đăng hết)

T. L. dịch

André Maurois

« Un Art de Vivre ».

HUẾ là một chốn thiêng cảnh mà khách du lịch phương xa – phần nhiều người Mỹ – vẫn thường hay tới thăm. Huế quyến gọi người ngoại quốc bởi những vẻ đẹp mà các nhà văn ta đã nói đến nhiều rồi. Ta chỉ còn lầm lìa Huế là một nơi hiếu tình như thế chưa gọi sự cháy của một nhà quang phim nào.

Sự khuyết điểm ấy không còn nữa. Ông Nguyễn Richard, một người sành về phim ảnh, đã quay và chiếu một cuốn « phim tài liệu » (film documentaire) Huế 1939. Tất cả Huế đẹp và ý vị đều ở trong cuốn phim đó. Chúng ta không biết nên khen cái tài quan sát của ông Richard, hay là cái khéo phân biệt màu sắc của ông. Bởi không phải là việc dễ. Một hôm, nhân cùng đi xem lâng với một khách du lịch Mỹ định qua Đông dương quay phim Angkor, tôi hỏi ông ta:

— Tại sao ông đã biết Huế đẹp lại không quay một phim ở đây?

Sau một lát nghĩ ngợi khách trả lời:

— Đó là vì nhiều duyên cớ. Nhưng chỉ có hai cớ này quan trọng nhất:

Một là tôi không phải người Huế.

Hai là tôi chưa phản ứng mâu Huế.

Hai cớ đó không có đối với ông Richard. Ông đã gần như người Huế thật, và sự phản ứng mâu đối với ông không phải là khó khăn. Ông lại còn hiếu tài khác nữa. Vì vậy, cuốn phim màu về Huế ông vừa quay rất có giá trị về cách lựa màu và chọn cảnh. Và đó là cuốn phim màu pha với tiếng có đầu tiên ở nước ta. Người ta không những được xem phong cảnh Huế, mà lại còn được nghe những tiếng riêng của Huế trên sông Hương, Tiếng dân, tiếng ca Nam-ai, giọng hò và tiếng mồi chèo của các cô lái đò, cả tiếng gió thổi trên giồng sông nữa.

Ông Richard đã làm một tác phẩm đáng khen, cho dẫu chỉ bằng vào lòng nhiệt thành và sự hy sinh về dù các mắt: công và của, trong một năm dài. Chúng tôi ao ước rằng ông cứ theo đuổi công việc quay phim ấy, rằng sẽ nhiều tinh khái được ông chú ý, và ông sẽ phổ cho người ta biết những cái đẹp và đặc sắc của nước ta.

Thịnh Khê

Mách giúp

MỘI GIA ĐÌNH NÊN BÌ TÌ KHÉ HỮU SỰ KHỎI RỐI TRẠI

Mùa hè năm nay khí trời rất nóng bức, bình « Cảm nhiệt » phát sinh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lâm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hoa me, làm Kinh, Ban, Trái, nhức đầu v.v., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BẮC-ÁI TRẦN CHÂU TÂN » thổi bệnh trong 15 phút, lành bệnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào khốn khổ về bệnh « Đầu mài » nên gửi thư và 3 cái cờ dán thơ, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhân dược » trị giá 50 bệnh nhân.

BẮC-ÁI

100 Bd Tôn-đốc-phương – CHOLON

VÕ-ĐỨC-DIỆN

KIẾN TRÚC SU

8 Place Negrler

HANOI — Tel. 77

CHÚ LÁI KHỎ

của XUÂN-DIỆU

DÒI XUA, có một chàng phú-thương đi khắp thiên hạ. Nước Tàu có giàu lâm, chàng đi buôn gấm sọc, ngọc vàng. Dưới nước thi chở thuyền to; trên bộ thi dùng ngựa quý. Người ta gọi chàng là chủ Lái, và vẫn-nhân đời sau, ghi lại câu chuyện hào-hoa mär-khách, riêng gọi chàng là chủ Lái Khỏ.

Khỏ, bởi vì không biết giữ của.

Chàng phú-thương giàu không biết bao nhiêu mà kẽ Ngọc vàng sai khiến ở mươi ngón tay. Một bước chân đi có thể bỏ rơi từng mớ châu báu. Không cần mánh khép: có cái số thiên-kim vạn-bảo như số chủ Lái, thì cần gì quí quyết như moi lái buôn! Trời đã chọn bán tay kia mà gửi kho vàng, và chọn cái trán kia để gửi niềm tao nhã.

Cảm cái bốn phương chạy về chủ Lái, nên chủ Lái cũng vung tay hào phóng, cho sự giàu có được tản ra bốn phương. Chủ Lái không tiếc với đời; lượng rộng hào hả, chủ Lái vờ làm đại dột...

Với linh phong lưu như vậy, một đêm kia khách ghé chơi ở Hồng-lâu. Bại đường đã trăng áo quang, và bước chân hô mòn đá sỏi. Nỗi buồn của sóng núi đã vào trong lòng khách; dạo xem thế giới, chủ Lái Khỏ săn chuyện cổ kim. Khách muốn say xưa để chìm trong quên lãng.

Chú Lái vào trước, những hòn vàng ngọc vào sau. Âm nhạc đã nồi lên, phòng vui chơi hương thơm sực nức. Bọn con hát múa nhịp nghệ-thường. Cánh tay nở hoa, hình người hóa bướm. Sáo ngọc thon thúc, những cặp môi ạnh-đảo chum lại và run. Những ngón tay hồng đón đau, vì nắn

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez des chemises à col BAILEINÉ et TRUBÉNISÉ chez votre chemisier spécialiste

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi

Agent à Namdinh :

BAZAR AU BON MARCHÉ
140-142, Paul Bert — Namdinh

mạnh trên giấy cầm sắt. Dần dần, không gian nức nở; không ai khóc cả, mà nước mắt nghẹo trong thanh âm. Chàng phú-thương tựa gối lim dim, mê trong sầu thảm: chàng khoon khoái thấy lòng mình loảng ra từng phút, sắp tan... Sắc đẹp hiện hình: những đào-nương trắng như hoa lái, nghiêng đầu thỏ thẻ. Không phải cuộc vui; đây là cuộc mê.

Nhạc này buồn như khúc sông cong, nơi khách gấp sương chiều bạc xóa; tiếng sáo này hắt hủi như ngọn gió trên đường cát; tiếng nhị hồ này ám u như đám mây đèo. Sao ở trong thanh âm, người khách-thương lại gấp cái vòi cùng của cánh vật; tưởng như ai mang tới bên chàng cả hơi thở của nước tráng giang, cả nét mặt buồn của đồng nội vắng, cả dáng cô đơn của dĩnh nùi gần trời Giang sơn dương trãi trong hồn chàng, và hồn chàng có mủ sương như một buổi hoàng hôn thu. Khách có phải là một lái buôn dầu; khách là một tấm lòng thơ, trời đem dạo giữa phong trần, cho đầy thêm cái dây sầu nỗi...

Chú Lái nghe dần mà càng thêm khóc; có ai chưa lành được cái hận vô lý mà bọn da tinh truyền cho nheu mang tự cõi kim! Rượu đã dâng bén mõi, chú Lái Khỏ vơ lấy uống; mõi mềm chết dielsing trong nước bồ-dao. Triều dần dâng đến cõi, khách mặc cho hồn dat trôi bập bènh trong sóng nhẹ của nhạc, rượu, trầm, hương. Giai-nhân mềm dẻo như những cây hoa, thay đổi trong tay du khách. Mỹ sắc nở nhiều trong kha vươn lạc: mấy mươi hoa diện lồng lơ. Ngón tay các em vuốt hộ tấm lòng anh! và dần đi trên phím người của ta, cho diệu cảm giác vô cùng mon tròn! Khách không còn nhớ gì nữa; mấy hòn châu ngọc mang cẩn thận để bên gốc phòng, khách đều mặc kệ, không doái trong nom Rượu ấm và thơm. Chú Lái Khỏ uống hoài không nghỉ; nhạc chầm chậm lại, nên bỗ bớt đi, hương ngày ngắt thêm, người lời lò nưa.. Chú Lái nhắm mắt, miệng mỉm cười với hồn. Chú Lái Khỏ đã say, đã rất say; chú Lái Khỏ đã ngủ...

Nhưng mè ly của dân dịch không được ngừng lại, không khi vẫn ép êm quanh khách như một lớp nệm tiên. Chú Lái đã mê

GIẤC NGỦ CHIỀU

Thức giật, uổng vàng ngang mái nhà,
Buồn giao theo bóng lá dung đưa
Bên thềm. — Ai nán lòng tôi rộng,
Cho trái mènh mông buôn xế trưa.

Than ôi, trời đẹp nhưng trời buồn,
Như cảnh tươi màu rập cải-lương.
Tôi đội tang deu cùng mũ trắng,
Ra dì không hẹn ở trên đường.

Rung rưng hoa phượng màu thương nhớ;
Son đậm bên thành mệt sắc xưa;
Cánh rực đòi cơn rơi lỗi đỏ,
Bên chân ghi động dấu bao giờ.

Không khí vòn soay, mộng rã tan.
Tưởng như tim đã cũ muôn ván.
— Thâu qua cái ngáp dài vô hạn,
Hình ảnh lung linh vũ-trụ tàn.

Huỳnh Cận

kia kia: anh chàng này đi đường hàng tháng, hàng năm, ngủ thực say như nột chủ lái. Áo thêu trê bieng ở trên ngực, hở cả lái trong; soi xích bạch-kim lộ ra ngoài xiêm, ngờ ngác một chùm khóa vàng. Bó người hoa đương xùm quanh khách, thấy mà động tâm. Bộ khóa này sẽ mở cánh cửa hào quang của phú quý.

Giai-nhân lăn sát vào du-khách, thử xem chủ lái thực say chưa. Vả chủ lái đương say khờ cả người, nằm rất im, đề tiện chìm vào lịch mịch. Bọn hòng-phân đã sờ tay vào khóa vang, mỗi người đã được một chìa khóa. Nhẹ nhàng, rón rén, nhưng tha hồ lấy, khi các kho đã mở ra. Đây là the, mỏng như ánh sáng; đây là gấm, đẹp như vườn hoa; đây là trầm; đây là xa. Đây là mān nǎo, hổ phách. Đây là ngọc: ngọc bích, bạch ngọc, ngọc huyền, ngọc trai. Vả đây là vàng, là vàng! và đây là bạch kim, và đây là vàng nưa. Biết bao nhiêu là giàu, là đẹp! Ngà trau chuốt, ngọc đắt thêu, mời giai nhân chọn thứ quý nhất mà lấy...

Và giai nhân thấy được dễ dàng quá, khóc khich cười. Chú Lái thực là một anh khờ, không biết phòng ngừa, không hiểu cẩn thận; ngọc trai đã mất, bao giờ về Hợp Phố nưa đâu!

Chú Lái còn say, — chú Lái tự say, chờ rượu làm say sao được chú Lái! Chú vẫn tĩnh, nhưng chú muốn khờ. Ồ, lòng khách vui cười biết bao, khi hé mắt vừa cho vài sợi ánh xanh lọt vào, và thấy các em bé thơ ngày diễn trò hồn độn! Khách sung sướng như có ai

dánh, nhắm mắt, rồi lại hé xem; và tiếc thầm: « giá họ lâng được hết ! »

Người đẹp đã thu kỹ lưỡng, khóa vàng lại buộc vào bên xiêm. Nhưng dáo tay hồng lại vuốt ve trang hoàng - tử. Chủ Lái bỗng bừng mắt và gọi rượu. Chén thơm dốc cạn, môi đầy té mè; dốc cạn chén thơm, hồn như oán thân; say, điên, vui, đại, hòa lẫn trong lòng ngày ngắt của người khờ. Chàng cười như một bậc vua, đưa tay lên ngực, lăn vào lớp áo sát da người, nơi chỗ trái tim, và rút ra một bao gấm nhỏ; đây là kim cương! Chàng ra hiệu một ngón tay, bảo thêm rượu, thêm dàn, hém hương, rồi lấy cho mỗi người một ngón sao động. Cảm trán-bảo ấp-ii bên ngực, Chủ Lái Khỏ, trong một cơn yêu dấu, đã thả cho lũ người.

Sớm mai, Chủ Lái Khỏ đi, như không biết chuyện gì cả, mỉm miệng hân hoan như một vị phật. Hóm rương tuy nhẹ, nhưng tài tri không với, thì Chủ Lái còn buôn nỗi chí!

Người Thi Sĩ cũng khờ như Chủ Lái, không hề giàu kho vàng ngọc với nhân gian. Đề mắt trời xanh, nên người phải lùi xuống trong mắt biếc. Người đời cười là ngu dại; kẻ mắt của có khôn bao giờ!

Thi Sĩ ghê vào nhân gian, trợ một vài đêm, tìm đôi an ủi. Lòng đê ở ngoài ngực, tay thò o hay là toy ham hổ, tay nào đến cũng lấy được ít nhiều ngọc châu. Vả họ lấy chưa vừa xui, thì người thi sĩ sẽ tự tay lấp vào cái cõi sống của mình để mà phản phát.

Xuân Diệu

Lối nơi ai ?

Là

(Tiếng)
— Cô d
không?)
Câu hỏi
rồi, nhữn
Tàn vỡ về
người chí
Tim tôi
tôi như m
trên lê
Tôi ng
— Cà n
đồng. X
Tàn t
hản bả
Nhưng t
rồi. Cái
cho h
giờ Tân
Tàn r
một c
xác th
một ti
Tôi d
đứng
Tàn l
lại. I
nhữn
Là
Lai
Tôi
X
đan
tron
cầu
th
T
đà
ch
đo
— Chi ơi, nhà em cứ đồ tôi cho
em, ở với nhau hơn 10 năm bây
gì nhà em đâm ra lêu lổng...

— À thì lúc này hư lắm?
— Không hả sao được, may ấy
đã chán tối cũ lạnh lung mãi, thì
còn lạc thú gì?

— Chị ơi, nhà em cứ đồ tôi cho
em, ở với nhau hơn 10 năm bây
gì nhà em đâm ra lêu lổng...

— Em ơi, không phải lỗi ở chàng
não cả, muốn sống trở lại tuần
trăng mãi, vợ chồng em hãy uống
thuốc BỒ-HẠCH VẬN-BẢO.

Thuốc VẬN-BẢO là cứu tinh
của tình yêu, có thứ cho đàn
 ông, có thứ cho đàn bà.

1 hộp dung 10 ngày 4p.00
1 hộp là 4 hộp 15p.00

Tổng phát hành phía Bắc :

VẬN - HÓA
8, Rue des Cantonnais — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam :

YỐ - ĐÌNH - DÂN
323, Rue des Marins — Cholon

**ĐẠI LÝ : Mai - Lĩnh 60-62 Cầu
Đất Haiphong, Nguyễn Văn - Đức
11 Rue des Caisses no 1. Hanoi**

ƯỜNG thề là lầm.
Hoành-son đã có một
thú khác nanh liệt
hơn cái thú bội họa:
Thú lậu ruộng. Vì thế

chàng vẫn chăm vẽ và nặn nào
chàng cũng có riêng một phòng
trière lâm để bán tranh. Nay giá
tranh tuy không cao nhưng tiếng
của chàng vẫn còn, và tranh chàng
bán vẫn chạy. Nghệ thuật của chàng
có tiến bộ không. Có lẽ chàng cũng
chẳng cần nghĩ tới. Vả cái quan
niệm về nghệ thuật của chàng người
ta thấy lờ mờ lắm. Có thể nói chàng
không có một quan niệm rõ rệt, hay
hơn thế, một quan niệm gì.

Nhưng chàng vẽ và chàng vẽ
như con chim hót, như con bướm
bay, như hoa hồng nở, và như vợ
chàng đẻ. Vì vợ chàng rất mảnh,
liền liền năm một hay ba năm hai.
Ngày nay chàng đã có một gia đình
khá đông: ba trai và năm gái. Đó,
cũng như vợ chàng, toàn là những
nhân vật trong tranh lụa của chàng.
Trong tranh, dung nhan và thân thể
người đàn bà đã biến đổi. Tay
không có nét dấn trên trán nhưng
đôi mắt, cặp môi đã kém ngày thơ,
tâm vóc đã mất mảnh đẻ, dang bộ
nhiều dầy và nặng nề, chậm chạp
dù người kiêu mảnh vận quê hay
vận tân thời. Nhưng vai « đào
nhất » nay đã có con gái lớn chàng
kể chán, và cũng đóng được dày
dủ như vợ chàng thuở trước.

« Một gia đình họa sĩ! Một g'a
đình nghệ sĩ! » Nam mỉm cười
ngึ khẽ. Và chàng trang nghiêm
ngึ tiếp: « Ủ! sao người ta lại
không có thể cứ theo đuổi nghệ
thuật khi người ta có một gia đình
đông con! » Và chàng tưởng tượng
vợ Hoành-son ra một người đàn bà
siêng năng, cần cù, trông coi hết
các việc tè gia đìn mặc chồng miệt
mài với hội họa. « Như thế có lẽ
một nghệ sĩ lại được rảnh rang và
yêu ôn hòa là sống một đời cô đơn
và phong lanh, đề bình chất và tinh
thần tiêu tán trong những đêm chơi
bời quá độ. »

Tự nhiên Nam vui và sung
sướng. Và chàng ngึ đến Lan
với tất cả vẻ tươi đẹp, trí thông
minh và tính thuần thực của người
vợ chưa cưới.

XII

Nam cảm thấy tương lai của mình
sáng và rõ măt ra. Trong luồn măt
tuần lê, chàng xếp đặt nó trong nhiều
cánh thân mật, ấm áp. Chàng không
muốn những cảnh ấy chỉ thành bloh
trong tưởng tượng. Chàng muốn nó
lực hiện ngay. Vì thế trong ba bốn
bộn liên chàng phác họa các kiệu
phòng ngủ, phòng ăn, phòng khách
và những đồ đạc để trang thiết,
trang hoàng cái tò uyên ương sau
này. Chàng ngึ cả sửa chữa
một vài chỗ ở cái nhà đương
thuê, cho bớt vẻ cũ kỹ, cho được
hợp với cái tuổi trẻ của Lan, và cái
tinh mới mẻ đẹp đẽ của cặp vợ

Đ E P

TIỀU THUYẾT của KHAI HƯNG

(Tiếp theo)

chồng mới cưới.

Ý tưởng ấy chợt làm chàng hơi
buồn. Chàng thấy Lan trẻ quá, và
chàng già quá. Chàng thừa biết rằng
ở Ái châu, thi một người đàn
ông bẩm nhăm lấy một thiếu nữ
mười tám là vừa đỗi lắm. Nhưng ở
nước Nam! Chàng đã đoán nghe
thấy những tiếng thi thào chung
quanh Lan, ở trong đám bạn gái
của Lan và nhất là ở trong bọn
thanh niên bạn chàng bỗng thấy
Lan đẹp khi nàng sắp về tay một
người. Đinh rằng đó là những lời
ghen ghét, tức tối. Song đó không
hẳn chỉ là những lời bịa đặt để gièm
pha.

Chàng nhớ đã một lần, chàng
nóng mặt lên và khô sờ nữa vì
một câu có lẽ vô tình của một thiếu
nữ. Hèn ấy Lan và chàng đến chơi
một người bạn gái của Lan. Người
này thấy Lan và chàng bước vào
liền vỗ tay reo, rồi gọi mẹ: « Mẹ ơi!
kia chị Lan chị ấy dấn ông lão của
chị ấy đến chơi đó. » Tiếng ông lão
chỉ có nghĩa là chồng, và bọn phụ
nữ ngày nay vẫn dùng một cách
thẳng thắn, không ngụ chút mỉa
mai, ché nhạo. Nhưng tự nhiên
Nam thấy ngượng. Và lúc trở về,
chàng thán mật bảo Lan: « Có phải
anh già quá rồi không, Lan? » Lan
cười đáp: « Anh lão tháo lầm! Lão
này không biết là lão thứ mấy, anh
nói với em câu ấy. Anh còn nói nữa
thì em giận đấy, giận thật đấy. »

Hôm nay chàng ngึ lại câu
chuyện, cái cảm giác buồn vẫn còn
phảng phất trong lòng chàng. tuy
chàng biết chắc rằng chàng không
già, rằng trái lại thế, không bao giờ
chàng trễ bằng, sung sức bằng hồi
này, không bao giờ bằng lão này
chàng thấy cần phải sống đầy đủ,
sống bồng bột, sống hết cả thể chất
và tinh thần.

Bỗng Nam bật buồn cười. Vả
chàng cười măt làm măt người họ
đường măt một bắn gỗ sơn ngừng
tay liếc mắt nhìn nhau. Họ chẳng
là gì tinh nết ngô nghênh của Nam,
có lúc rất cau có, khó chịu, có lúc
rất dễ dãi, vui vẻ, có lúc ca hát và
cười ầm ỹ như một người điên.
Một người họ trẻ vẫn được Nam
biết dãi vì thông minh và có học
hức hơn mọi người khác, xuống
xã hỏi chàng:

— Ông có điều gì thú thẽ?
Nam đứng chống tay hai bên
sườn, hỏi:

— Àch Vinh, anh trông hộ tôi,

xem tôi có già không?

Vinh cười, và cả bọn họ cười
theo.

— Tura ông, ông già gi mà già!
Đương tuổi xuân.

— Xuân gi! Tôi bẩm nhăm rồi
đấy!

Một người lồ kinh ngạc...

— Bẩm nhăm! Tôi cứ tưởng ông
chỉ dộ bẩm bảy bẩm lăm là cùng
Vinh tiếp:

— Nhưng thưa ông, bẩm nhăm là
tuổi dương xuân của đàn ông.

Nam vể mặt ngày thơ:

— Thế à? Vậy anh nên đến chơi
thi sĩ Thanh-Phong mà bảo cho
anh chàng biết thế. Chính tôi bỗng
bật buồn cười là vì tôi nhớ đến
Thanh-Phong,

Thi sĩ Thanh-Phong là bạn Nam.
Năm nay chàng chỉ vào khoảng ba
mươi, và tuy hơi gầy, nét mặt chàng
rất nhanh nhẹn, đẹp đẽ, trai trẻ, phát
Thanh Phong lại là người biết điểm

trang. Xưa nay chàng vẫn yên tri và tin rằng mình trẻ hơn tuổi, mà sự thực là thế. Nhưng một hôm một thi sĩ viết bài phê bình thơ chàng để tuyên bố lên báo rằng chàng là một anh già khộm.

Từ đó hai thi sĩ trở nên kẻ thù lớn của nhau. Nhưng cũng từ đó Thanh-Phong ngờ rằng mình già, mình không trẻ như mình vẫn tưởng. Rồi soi gương ngầm nghĩa, chàng thấy chàng già thực. Chàng lo lắng, buồn phiền chán nản cho hiệu lại và tương lai của chàng.

Người ta dồn rằng Thanh Phong được nhiều thi sĩ nữ yêu, và đó là nguyên nhân sự ghen ghét của Trường Giang, tự phụ trẻ trai hơn, xinh trai hơn và có tài hơn. Sự thực, Trường Giang trẻ lắm, vì chàng vừa mới tốt nghiệp ở trường Trung học. Còn chàng có xinh trai hơn Thanh Phong với cái dáng điệu mờ mộng, với đôi kính trắng cận thị của chàng không thể điều đó rất khéo, mà cũng ít ai dễ ý tới. Nhưng một điều chắc chắn, là chàng không có duyên bằng Thanh-Phong, và có nhiên, cũng không đặc thắng để dàng như Thanh-Phong ở trong các khách thính của phái đẹp.

- Có nhiều người lại cho nguyên nhân sự thù ghét của hai thi sĩ là ở sự đặc thắng về thi ca hơn là về

Làm thế chàng vẫn chưa hề cơn giận, chàng còn gán cho cừu địch cái binh dung từ « anh khộm già » để nêu một câu chuyện đậm tếu trong đám phụ nữ trẻ đẹp. Không biết Trường-Giang có là một thi sĩ đại tài và một nhà phê bình đứng đầu hay không, nhưng chàng đã tỏ ra là một nhà lâm lý học : Chàng đã định trúng vào chỗ yếu của bén dịch. Vì từ ngày bị bắt thương lòng ấy, Thanh-Phong buồn phiền không làm thơ nữa. Có lẽ, chàng nghĩ thăm : « Minh già thực rồi, còn ca hát cái trẻ, cái đẹp sao được ! »

Nam ôn lại câu chuyện, và tự nhiên chàng cảm thấy buồn. Chàng bỏ giờ cái kiều « di vắng » dương vē, sự hiền dung ti lau cao như đê chờ đợi ai, lòng bão khoán mong ngóng. Giữa lúc ấy Lan tới, khiến chàng kinh ngạc. Và chàng chạy vội ra mở cửa đón tiếp :

- Lạ quá, Lan ạ, như có tâm linh báo cho anh biết rằng em sắp tới vào giờ này.

Lan cười đáp :

- Thế thì hay quá ! Vì không phải em ghen nhưng cô ta ngao mạn lắm. Sao anh chịu nỗi cô ta ?

Tiếng ghen Lan nhắc tới, khiến Nam lại như thay hiện ra cái cảnh tượng kỳ trước, với tất cả những tình tình phúc tạp, với tất cả lòng giận dữ của chàng trong mấy hôm sau. Nhưng chàng tự chán hỉnh được, đức tính này chàng chỉ mới có ít lâu nay. Trước kia, khi chàng

giờ này còn những giờ khác anh mong người khác, phải không ?

Nam trả lời bằng một tiếng cười. Bỗng mắt Lan trở nên ngây ngơ. Và Lan gấp tấp đi thẳng vào phòng khách, mở cửa nhón nhác nhìn quanh. Nam tờ mờ hỏi :

- Em tìm ai ?

- Hôm nay anh không về ?

Nam thản nhiên đáp :

- Có, anh đương vē các kiều giường và bàn ghế trong phòng ngủ phòng ăn, phòng khách của chúng ta sau này.

Chàng lấy tập giấy vẽ đưa cho Lan xem. Nhưng vẻ mặt Lan vẫn còn ngây ngác. Và Lan hỏi :

- Lan trước em vē gặp anh đương vē hình cô kiều mẫu. Sao lần này không thấy anh vē nữa.

- Anh vē xong rồi, xong dã lâu, đồng bạc một buổi, tiền đâu mà thuê mãi được !

- Thế thì hay quá ! Vì không phải em ghen nhưng cô ta ngao mạn lắm. Sao anh chịu nỗi cô ta ?

Tiếng ghen Lan nhắc tới, khiến Nam lại như thay hiện ra cái cảnh tượng kỳ trước, với tất cả những tình tình phúc tạp, với tất cả lòng giận dữ của chàng trong mấy hôm sau. Nhưng chàng tự chán hỉnh được, đức tính này chàng chỉ mới có ít lâu nay. Trước kia, khi chàng

vợ. » Một câu hỏi của Lan lần chàng giật mình :

- Anh sao thế ?

- Không, anh có sao đâu !

- Sao anh không đề ý đến những lời em nói, anh nghĩ gì đâu ấy ?

Nam cười xin lỗi, và thú thực.

- Có thể, anh vừa chợt nhớ tới một câu chuyện tức cười.

- Ở trong làng mỹ thuật của anh phải không ?

- Không, người kẽ câu chuyện cho anh nghe là một nhà kiến trúc.

Lan cười :

- Thị khác gì nhà mỹ thuật !

- Khác chứ ! Một văn sĩ Pháp và nhà kiến trúc trong xã hội loài người như con dơi trong xã hội loài vật : các nghệ sĩ cho đó là một ông trưởng giả, còn các ông trưởng giả thì cho đó là một nghệ sĩ.

Lan vỗ tay :

- Ô ! hay nhỉ ! Ai bảo thế đây anh, văn sĩ nào thế ?

- Hình như Edmond Jaloux thì phải ; cái anh chàng viết bài phê bình hay đáo để cho báo « Nouvelles Littéraires » ấy mà !

- Em chưa đọc bao giờ.

- Nhưng câu nói của Edmond Jaloux chỉ đúng ở Âu châu thôi, vì ở bên ấy các nhà kiến trúc thường giàu lớn, chứ ở nước ta thì, trừ một số ít ra, họ cũng nghèo như các họa sĩ.

Lan ngắt lời :

- Anh thì nghèo giii!

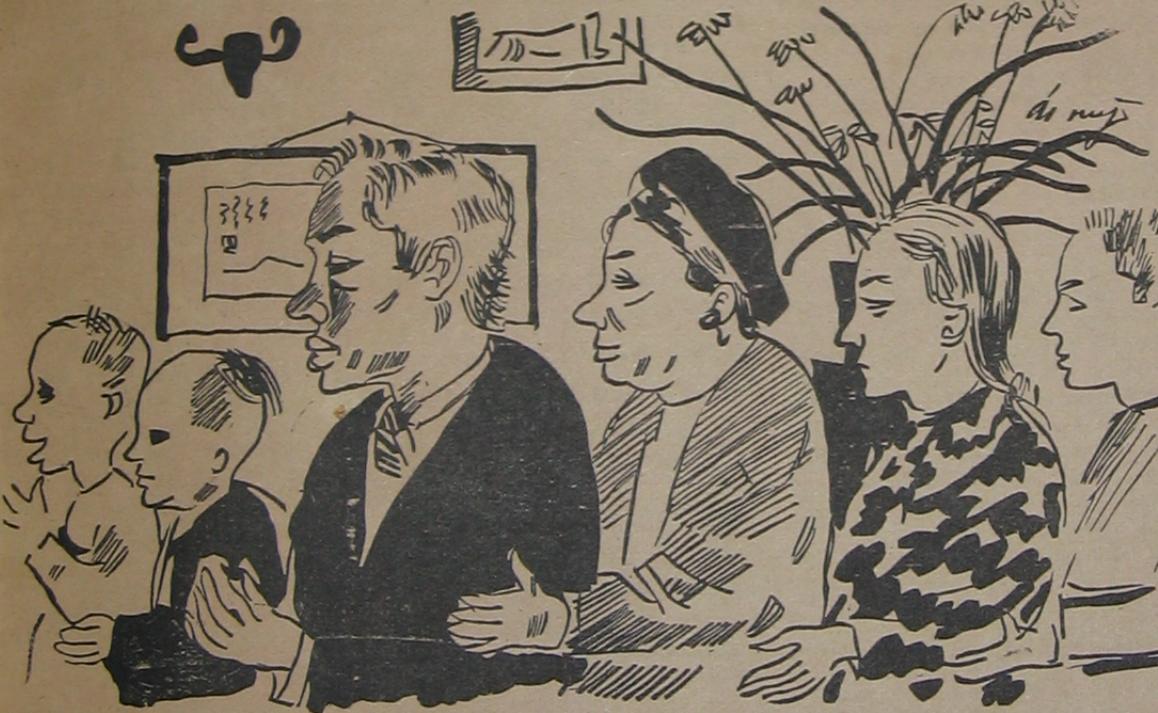
Nam cười :

- Anh không nghèo lắm thôi, vì anh có công việc làm. Các nhà kiến trúc thì cũng không đến nỗi không có công việc. Nhưng mà công việc nào có ra công việc. Em tinh vē một cái kiều nhà lây bốn răm bạc. Bọn họ mặc cả từng chục từng đồng. Mà ấy là bọn họ còn là hàng khá dầy, còn biết nhòe đến kiến trúc dầy. Chứ có lầm người dụng nột cái nhà một hai vạn bạc, chỉ xuất độc lực làm lấy bay nhô những thay kiến trúc vườn chỉ bảo chép một vài điều cần thiết. Bao giờ người minh biết chỉ dứng trong phạm vi của mình, bao giờ các bà nội trợ, các ông cụ phủ chỉ là những bà nội trợ, những ông cụ phủ — như thế kẽ cũng đủ chán cho họ rồi — bao giờ họ không tưởng rằng họ cũng có tài như các nhà kiến trúc thì ở nước Nam mới sẽ có hàng kiến trúc sư trưởng giả đực... Chứ bây giờ thì mới có những nhà kiến trúc... giàu nhàng nhàng thôi, như Nhiên chẳng hạn.

- Người ta bảo anh Nhiên chỉ vē kiều nhà cho Tây thôi, có đúng không, anh ?

- Gần đúng. Sự thật thì chỉ người Tây mới biết anh ấy có tài. Còn đối với Annam mình, ở ngoài cũng vậy, toàn một loạt « cá đói bàng đầu ! » Ai lấy rẻ tiền là muộn. Với lại người minh đã mấy người biết (Xem tiếp trang 18)

Khái-Hưng

ái tình : Thanh-Phong chỉ viết có một tập thơ mà tiếng tăm lừng lẫy, lừng lẫy nhất trong đám phụ nữ tên tuổi. Trái lại, Trường-Giang đã xuất bản tới tập thứ tư, tuy chàng chưa đầy hai mươi tuổi, mà danh tài vẫn còn lù mờ. Thời ấy Trường Giang và tất cả những thi sĩ khác đều như bị cái bóng lớn của Thanh Phong che khuất. Lòng tự ái đã đưa Trường-Giang tới chỗ hàn học, thù ghét. Vả chàng đứng giữa tên, viết nhiều bài tự khen mình và phê bình thơ của Thanh-Phong bằng những lời nghiêm khắc, mặt sít.

- Thị ra thế ! phải, chính thế. Hôm nào cũng cứ đến giờ này là anh lại nhớ Lan... Lan tâm lý lắm nhỉ !... Tâm linh chỉ là một thói quen.

Sự thực thì tâm linh không thể là một thói quen, cũng như em không thể giải khoa tâm lý được. Sở dĩ em đoán được thế là vì ngồi trên xe lửa em mong chóng gặp mặt anh, và em tự bảo thăm : « Chắc anh cũng đương mong gặp mặt em và ao ước rằng em sẽ về chuyến xe này như mọi lần. » Nhưng định như anh chỉ mong em vào

dã túc tối điều gì, thì dù đối với những người thân yêu nhất của chàng, chàng cũng thốt hết căm hờn ra.

Chàng vui cười trả lời Lan, nhưng trong khi trả lời, chàng không khỏi có một ý nghĩ buồn : « Có lẽ đó là sự nhường nhịn thứ nhất đối với vợ ta, trong cái gia đình đương thành lập. » Và lơ đãng tiếp chuyện Lan, chàng nhớ câu nói của Nhiên, bạn chàng : « Người chồng đi từ sự nhường nhịn nợ đến sự nhường nhịn kia cho tới khi chịu ép một bẽ dưới quyền áp chế của người

Là

(T
— Cò
không?)

Câu hỏi
rồi, nhữn
Tâm vỗ về
người chí
Tim tò
tôi như n
trên lèn

Tôi ng

— Cả

dòng. X

Tâm t

bản bả

Nhung

rồi. Cái

cho h

giờ Tâ

Tâm

rồi th

một cá

Tru

u tu

một c

xác th

một ti

Tôi

dùng

Tâ

lại,

nhữn

Là

Lai

Tôi

X

dàn

tron

cầu

thê

T

dà

ch

đó

so

h

v

d

TRÔNG CÙM

MUỐI

TRUYỀN BỆNH RẤT MẠNH

MUỐI là một sinh trùng nhỏ rất nguy hiểm. Ta khó trông thấy nó ở trong phòng; nghe thấy tiếng vo vo thì biết rằng có muối, nhưng không thể tránh được nó đốt, mà dấu muối đốt thi thường khi mang lại cho ta những mầm chứng bệnh nặng. Chính muối là một sinh trùng truyền nhiều thứ bệnh sốt rét nhất là bệnh sốt rét rừng và cả bệnh sốt rét vàng nữa.

Cho dấu không mang lại những chứng bệnh nặng như trên, dấu muối đốt cũng đau, làm mẩn da, ngứa ngáy, có thể sinh nhiều chứng bệnh ngoài da.

Nhất là trong những xứ nóng, muối rất nhiều khiến người ta không thể ngủ yên, nếu không nằm ở trong màn. Con sinh trùng đáng sợ ấy hay ở những nơi ẩm thấp và những miền có nhiều nước tù hãm. Đặt dưới kính hiển vi, muối là một con quái vật. Ở giữa hai mắt lớn là một cái vòi dài và mềm. Đầu vòi có hai môi đẽ hút; giữa môi có những cái cửa nhọn và sắc đẽ châm vào da người ta.

Ngoài ra muối còn tiết một thứ nước bọt để làm mềm chỗ da định châm và chinh nước bọt ấy sẽ làm ta ngứa ngáy quanh dấu muối đốt. Còn tiếng vo vo ta nghe thấy là do cánh muối đậm sinh ra.

— Phong kiền là gì hở thầy?
— Phong là gió, kiền là con kiền.
Phong kiền là kiền gió, có thể mà phải hót.

Muối được trông khác muối cái ở chỗ vòi có nhiều tua ra. Nhưng muối này không đáng sợ. Chính muối cái mới hút máu ta để ăn. Muối được chỉ hút nhí hoa ở cỏ cây để sống. Đó là một sự lạ mà ít người biết tới.

Muối cái để trúng ở trên nước tú, vì thế những miền có nhiều đầm ao có rất nhiều muối. Trứng muối nở thành bọ quang; bọ này sống ở dưới nước cho tới khi mọc cánh sẽ bay lên cây để kiền ăn nếu là muối đực, và sải cánh người hay vật để hút máu nếu là muối cái.

Áy chinh ở mặt nước đầm ao muối đã lơa những mầm bệnh để mang đến cho người bay vật khi biếm vào da thịt.

Người ta lính ra có trên hai trăm thứ muối, chia ra làm mười hai loại. Vụ sự tóm bộ của cách sinh hoạt ngày nay tưởng đáng lẽ phải trừ hại bởi muối thi trai lại còn giúp chúng sinh sản ra nhiều. Có lầm giống như muối mùa ba, hể thấy ánh sáng thì tìm đến, và nhiều giống muối khác, trái lại, trốn ánh sáng, và nhất là những tia ngoài tim. Như có một thứ muối rất đáng sợ là muối thành phố, khác hẳn muối nhà quê, ta ở những nơi đông đúc và qua sống ở dưới cổng, ở thung phan.

Bây giờ làm cách nào để chống lại cái họa ấy? Cách bài trừ, đượ: vài năm nay, người ta đã tò chử rất cần thận ở những xứ có nhiều muối. Phương pháp đã được dùng để trừ nhiều hơn hết và đã được nhiều kết quả tốt là đẽ một lượt dầu tẩy mỏng lên mặt nước tù hãm. Trứng muối và bọ gầy hết rất chóng vì ung hay chết ngạt. Ở Nam Mỹ người ta hay dùng phương pháp trừ muối như trên và đã tránh nổi một thứ bệnh dịch sốt rét mà tới nay không có cách nào đối phó. Người ta còn có thể tránh cho muối khỏi sinh sản nhiều bằng cách thả cá vàng hay lươn xuống ao vì lươn và cá vàng rất hay ăn trứng muối và bọ gầy. Người ta cũng những lười thợ mát nhỏ ở cửa sổ để chặn muối khỏi vào trong nhà. Những lười ấy bay sơn màu lơ, một màu mà muối rất sý. Cũng có những lối trừ muối của dân bà mà không phải là không đáng chú ý. Người ta để gào giương ngù một đĩa hành sống thái nhỏ. Mùi hành xông ra đủ khiến muối phải lánh. Giản dị hơn là hút một điều thuốc lá, khói thuốc cũng có một công hiệu tựa như hành.

Ở Mỹ, người ta còn định chế một thứ máy bắt chước tiếng muối kêu, để muối được tưởng tiếng muối cái gọi kéo lại rồi sẽ bị giết đi. Muối cái sẽ không sinh

sản được nữa và giống muối ấy sẽ bị tiêu diệt. Người ta cũng đã chế ra một thứ máy hút muối. Máy này trong 126 giờ bắt được 140 triệu muối...

Nhưng trong khi đợi những phương pháp ấy phổ thông, muối vẫn cứ đốt chúng ta! Vậy phải chữa dấu muối đốt bằng cách nào? Lại ở đây nữa những phương pháp chữa cũng nhiều. Một cách giản dị hơn hết và có công hiệu mau chóng là dùng carbonate de soude. Ta dùng nước hot bôi cho ướt dấu muối đốt rồi lấy carbonate de soude xát vào. Vị thuốc thực giản dị và dễ dùng. Có nhiều người khuyên nên bôi nước Javel nguyên chất rồi xát bằng lá tỏi đậm đặc. Trong y giờ người ta còn dùng nhiều chất khác (formol, rượu, nước).

Trứng không cần phải kê thêm ra đây những vị thuốc nữa. Việc quan trọng là để phòng tai nạn và chúng ta phải mong rằng những phương pháp dùng để trừ muối sẽ hiệu nghiệm; trong cuộc chiến tranh với giông sâu họ ấy phần thắng sẽ về người ta mà khoa học rút cục lại sẽ triết nói con vật nhỏ sò kia, nhưng là một kẻ thù rất lợi hại,

(Illustré du P. J.)

M. Lực dịch

BÈ TRÀ TIỀN MUA BÀO

CÁCH đây vài năm, một tờ báo ở Connecticut (Mỹ), vì muốn lây thêm độc giả dăng bằng chữ lớn lên rằng những người mua năm mới từ nay có thể trả tiền báo bằng sản vật do kỹ nghệ của họ sản xuất.

Vài ngày sau khi đăng quảng cáo ấy lên, nhà báo nhận được một kiện hàng kèm lá thư sau đây:

« Thưa ông chủ nhiệm, tôi gửi đến ông lứa hàng mà tôi vẫn làm. Ông sẽ ở trong ấy như ở nhà ông, và sang năm tôi sẽ gửi lời ông một cái khác để trả tiền bạn báo mới. Tôi sẽ cung cấp cho cả gia đình ông, cả lúa soan, cả người làm và tất cả bạn hữu ông. »

Người ta mở kiện hàng ra. Thị đó là một bộ quần tài rất tốt!

(A. V.)

NGÀY NAY NÓI

Cô Khanh, Hanoi. — 1.) Món thịt tanh nồng (saut à la corde) có ich lgi và gai, thè ton người được khống. Gai đòn quá và không gối có hại gì không?

— Ngày nay cũng tốt: đèo lòng người và nhanh nhẹn thêm lên. Một món đó không đắt thon người, phì phò vận động thể thao nữa. Gối đòn bay không gối tùy sự dễ chịu của người, chẳng việc gì cả.

2.) Bồ ăn nóng nhiều, có chất thân khí không tốt. Vậy mùa rét cũng ăn toàn từ ngoài, thi có hại gì về sự không hợp?

— Ai bảo đồ ăn nóng có thân khí? Để tiên của đồ ăn không phải ở chỗ nóng lạnh. Vậy mùa rét có cứ nên ăn nóng như mọi người.

Saxe, Hanoi. — 1.) Ngày Nay đã nói là ta, vậy tập ta có lùa người không, và họ có lợi hòn tập không không?

— Tập ta không làm người đi nhau trưởng. Cái phải là tập nhũng ta quá khứ đâu: thường chỉ một cần bay nón đê cầm tay là đủ. Có ta thi mới chay có bắp thịt.

2.) Muốn biết đầu mắt Bồ tài phải làm sao?

— Đầu mắt hót là có mực nho nhỏ mọc trong mi mắt. Lật mi lên temi thấy.

Nguyên dinh Hồng, Hanoi. Hai lần đó có hại gì không. Nó sẽ làm thâm mề gi. Va làm thâm náo để giữ cáo khôi mề.

— Hơi than, than đã bay hanh cũn đẽ có hại, vì có hơi độc oxyde carbome (CO) phát ra. Hơi đó có thể làm ta chết ngạt. Vậy lúc nào đó nhém thử đó — nhất là mùa rét đê trời — phải đẽ ngõ các cửa, hay đót ở sòi có ống thông khói mà thôi.

Cô Thành, Vinh. — 1.) Con gái mới 17 tuổi người đãi đà, béo, muốn lấp thê náo ch người lâm lị, có đường nét (lignes) đẽ có rõ tần tặc đẹp. Vagy nên lấp các nốt chẽ có kết quả tốt và mau chóng. Các lớp đẽ có sách bán không. Bánh ping-pong có giá ích giao sự tập không.

2.) Con trai người già gò, mún tập cho thân thê béo tốt, mờ nang, sấp thịt ta. Vì nên tập theo phương pháp nào cáo có kết quả tốt và mau có hiệu quả. Các lớp đẽ raci bán không.

1.) và 2.) — Tập cách vận động theo lối Thuỷ điền (gymnastique suédoise) là tốt nhất: người béo sẽ thu nhỏ, người gầy sẽ nở nang ra. Bàn bà thường nên tập những cách vận động riêng ngoài những cách thường. Vì dù như những cách vận động đẽ thon bụng, đẽ

Đứng đẽ nước đén

Những vị làm việc nhiều quá, lâu ngày tinh thần hao kém, mất h, lai hay chóng mặt. Những bạn thanh niên vi ý sức, chờ bời quá độ, nay người có quang đen, minh mắng bần thần. Những người đau móm mạnh, tì thà.

Những vị đã lâu không có con cái, v. v...

Xin hãy dùng

SÂM NHUNG BÒ THẬN TIN

của PHỤC - ĐÁNG DƯỢC - HÀI, 130

S u khi dùng xong, chúng tôi im bô

Phuc

nh

NÓI CHUYÊN

này, phải tập đều đặn và luôn luôn mới
để kết quả. Có nên mua những báo:
Beauté, Femina, v.v., trong đó người
nữ chỉ dán những cách tập riêng cho
phụ nữ. Biển ping pong cũng là một
môn thể thao tốt, song không đủ, bằng
tay hơi, hay hơi thuyền. Những sách về
những môn thể thao thì nhiều lắm, các hiệu
sách lớn đều có bán.

Ville, Hanoi. — Người đến đánh kem Tokalon

nhưng không, nếu không làm cách nào

để trang hoặc hông cũng được.

Kem Tokalon cũng như những thứ

khác, giúp cho da được mịn và tươi.

Còn da đen thì chẳng có cách gì làm

cho trắng được. Tốt hơn là cát đèn,

hay dầu rang một cách kín đáo, chớ

cô trát kem phao quá độ mà thành xố.

Trong thuốc cao xanh (forsex) có hại

giá không và độ bao nhiêu tiền một hộp.

Những thuốc đó không có hại,

nhưng hiệu nghiệm thì không chắc lắm

lần này, sau khi dùng chúng của các

bach trong người được người ta tìm

ra, rất nhiều thứ thuốc như thế ra đời

forsex, okasa, v.v.) Nhưng họ quảng

cáo nhiều chính vì không được các bầy

thuốc khuyên dùng. Chì nên uống những

thuốc theo lời chỉ dẫn của các y sĩ.

Bella Như Nhàn, Thái Bình. — Phụ nữ

Viet-nam đang bị ở dưới chế độ đại gia

nhà. Nhiều bạn gái bị cha mẹ逼迫 tham gia

những công việc không đáng để ép gả cho

người mình chưa quen và chưa yêu. Minh

phải hành động bằng cách nào. Nếu phải

thì sao có hại gì không?

Sự chọn lựa theo môn đăng ký

không phải là không có ý nghĩa:

những người cùng một giới cấp thường

tu tuồng hành vi giống nhau, dễ hiểu

nhau và dễ... yêu nhau. Ái tình thường

thì lấy nhau rồi mới có, hoặc là một sự

nhưng nhau bối rối nhau giữa đôi vợ

chồng. Nói thế không phải là khuyễn

nhau có nhầm lẫn lấy liền. Nếu người

cha mẹ hỏi mình xét không thể yêu

lý do, thì tất nhiên là phải từ chối, và

cương quyết thì cha mẹ chắc cũng không

vô lý. Nhưng phải chắc chắn là mình

không thể yêu người ấy — vì có gì?

— Tôi thiết

trong xe dẹp là môn thể thao rất tốt

cho phụ nữ. Thế mà nhiều người đã lên

tổng đối phụ nữ xe dẹp. Họ bảo

xe dẹp rất có hại cho phụ nữ. Vô lý

nhưng không. Phụ nữ có nên di xe dẹp

không?

(Xem tiếp trang 14)

Đề giữ gìn trật tự

TRONG những tiệm cà-phê lớn ở Anh, người ta nhận thấy một người cao lớn đứng khoanh tay, mặc một bộ quần áo riêng rẽ chỉnh tề, và trái hẳn với các người làm khác trong tiệm, không có nụ cười trêu miêng. Đó là viên tổng khách (chucke-ouli) hay nói một cách khác, người giữ việc l>tag ra khỏi tiệm những gentleman nát ruガ.

Viên « tổng khách » thường thường là một cựu võ sĩ: viên ág làm việc rãnh lèn gòn gàng mỗi khi một khách hàng tám rãnh rã mắt trật tự. Cứ chỉ thứ nhất: viên ág iúm cổ và lunge áo người sang. Cứ chỉ thứ hai: viên ág mang (xách) khách ra cửa. Cứ chỉ thứ ba: viên ág đặt khách ra đường, nặng hag nhẹ tùy theo khách có kháng cự lại hay không. Xong, viên ág lại điềm đạm trở về chỗ cũ đứng khoanh tay.

(A. V.)

Tiền ngoại phí

TRƯỚC khi rời cái khách sạn Thụy-sĩ nhỏ kia mà ông đã nghỉ vài ngày ở đây, một khách du ngoạn quốc xem lại bản tính tiền của nhà hàng. Ông thấy có biên những khoản sau đây :

« Ba ngày hoảng : 20 quan,
Tiền ngoại phí : 5 quan ».

— Thế này nghĩa là thế nào? Tiền ngoại phí 5 quan?

Chủ tiệm trả lời :

— Thưa ông, xin cắt nghĩa đê ôn rõ :

bản ông còn nhớ ngay hôm đầu đến đây,

Người nghệ

trăm tờ báo bằng ngày!

Nhưng ở Thụy-sĩ trước kia có một trăm bốn mươi bảy tờ báo, thi nay chỉ còn có chừng trăm tờ xuất bản.

(A. V.)

Súc vật làm việc có giao kèo

Q' Hollywood, những súc vật dâng trong nghề chiếu bóng nay có giao kèo làm việc.

Trong giao kèo có những điều :

1) Súc vật không được làm việc quá ba giờ một ngày.

2) Chúng phải được ở trong những nhà có lò sưởi và quạt máy.

3) Khi đau yếu, chúng phải được đưa đến chữa ở những nhà thương riêng.

(A. V.)

Bị giam sống trên mặt nước

MỘT tờ báo ở Thụy-sĩ nhận xét rằng, mặc dù bay vì chiến tranh & Viễn đông, trên cướp mỗi ngày một lần và số báo chí mỗi ngày một tăng lên...

Trộm cướp — người ta đã chịu bỏ không đếm được!... Vì nhiều quá!

Còn báo chí, thi đấu năm 1938 có một

ngôn ngữ tám trăm ba mươi tờ, tháng Janyier năm 1939 có hai nghìn ba trăm tờ. Nguyên

ở tỉnh Giang Tô hiện nay đã có gần bốn

đô, sê cho phép anh tôi.

Tại Anh, tại Pháp cũng không được. Vì thế anh lại quay về Mỹ, tại Canada, nhưng người ta cũng không cho anh lên bộ. Frank Kelly phải xin đến làm ở một chiếc tàu Ba-lu để hy vọng một thành phố, khi tàu chở hàng nổ sập nhô neo đi Na-uy.

Đã mấy năm nay, Kelly vẫn chờ một nước nào đó sẽ thu nhận anh.

Người ấy bình như bị giam sống hết đời ở trên mặt nước, nếu không bước chân lên một hoang đảo. Người ta nói rằng anh rã tüc cái thời ở tù của anh.

(Miroir du Monde)

Tuổi « nặng » hay « nhẹ »?

NGƯỜI ta thường nói « cái nặng nề của tuổi tác » (poids des ans). Một số chuyên khoa mồ xé từ danh Mỹ vừa mới bay lở rãnh câu « nói kiều » ấy không có nghĩa lý gì cả. Sau khi đã thí nghiệm nhiều lần các tử thi, ông đã lập được những số trung bình sau đây :

Người lớn, một lá gan bình thường nặng 1.500 gr. và người già 800 gr. Lá lách (người lớn) 200 gr. chỉ còn 100 gr (khi về già); óc 1.165 gr. hạ xuống 900 gr., còn như thật chỉ mất đi 70 gr. (670 đối với 600 gr.), vẫn vẫn.

Đây có một bộ phận cứ đều đều mỗi tuổi lớn và nặng thêm lên: ấy là tim. Tim một người già nặng hơn tim một người trẻ tắm véc trong bình bẩn một cân.

Nhưng nhà bài hước hẳn sẽ cợt rằng nếu tim lớn lên... thì đó là vì ba-ba rãnh thấy tuổi cứ mỗi ngày một nhiều.

(Miroir du Monde)

M. dịch

SÁCH MỚI

— Được tinh thuốc Nam (của Tịnh Tuệ và Lân Ông) do hội « Việt Nam Ý » xuất bản và giữ bản quyền, giá 0p.60.

— Khi chiếc yếm rơi xuống của Trương Tửu, giá 0đ20

— Images d'Angkor của Hoàng Cử, giá 0đ25.

CẨU Ô

— Trẻ tuổi, có học, đã làm qua nhiều nhà buôn. Muốn tìm một việc bán hàng và trông nom, hoặc thu ngân ở Hà-nội hay đi xa cũng được, lương cao đủ sống.

Hỏi M. Nguyễn mạnh Bằng, 47 Neyret (cửa Nam) Hà-nội.

Muốn ăn các món cơm tây cho đúng vị, phải đến

Café Restaurant

JOSEPH

PHỐ BICHOT, HANOI

MỘT HÀNG CƠM ĐÃ NỔI TIẾNG

còn trên mới nhảy

mắt h, tai lùng bùng, lưng đau thắt, nhất là
đó, người thắt xanh xao vàng vọt, mắt sáu,
mạnh, là thân không có, đi đứng không vững.
g dung

THẬNTINH hiệu « MẸ CON »

C-Hà, 130, Rue de Paris — Cholon

ng tôi im bão đảm sự công hiệu là sẽ giúp cho quý ngài được toại ý.

Phục-Đáng Được - Hàng 130, Rue de Paris — Cholon

Blouson ARISTO!!

MUA
PULL'OVER, BLOUSON..

marque

ARISTO

của hãng NAM HAI chế tạo
thì chắc chắn là được của tốt.

Nhiều kiểu rất mới.

Không nên ngần ngại.

NAM-HAI
BONNETERIE
45, Rue du Lac — Hanoi
Trước đền Ngọc-Sơn

OUVERTURE
LESAMEDI 14 OCTOBRE 1939

CABINE
PROPHYLACTIQUE
du Docteur HY
Ancien Interne de l'Hôpital
St Lazare de Paris

Spécialiste des
maladies vénériennes

Ouverture en permanence la nuit de 22 heures à 6 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes (Bé phong bệnh hoa-liễu)

N° 2, RUE DE HÔI-VŨ

GIỮA NHỮNG GÁI LÀM TIỀN

Một ông Hàn.

ĂM KIA, tôi về tận làng Ch. để ăn cỗ cưới con gái một ông Lý Cựu. Thật ra là cỗ cưới, song ông Cựu giàu tôi mà nhất định nói tránh ra là bữa cơm xoàng. Chủ tâm ông không muốn cho tôi biết là cô con gái một của ông đi lấy chồng, nhưng ông không muốn bỏ dịp mời mấy người Hanoi về ăn cơm ở nhà ông. Nhân thè để khéo với người cùng làng nữa. Cỗ bàn, thực ra không xoàng: cũng vây, bóng, cũng gà vịt. Cái khác Hanoi ở chỗ nó mặn đắng, rai rai mà còn dính và số lông không nhặt kỵ.

Chỉ có những người dự tiệc là xoàng lâm, tuy họ đã hết sức điều trang. Cố rặt những vải là vải, có thứ mới tinh sot soat, có thứ sắc mùi bồng phiến. Giữa đồng quê-mùa luộm-thuộm, nhưng sạch sẽ áy, nồi bật lên vài đôi mắt kèm ohêm, những cái gót chân phè nứt ra ngoài gót giày, cá một cái búi tóc nữa.

Tôi không thè nào ăn uống được, và tôi có thè trường tượng nó như cỗ đám ma, nếu trên ban thờ ông vải bồng gỗ mộc, ông cụ đã không cao một mảng, vải đỏ, đốt hương và thập dèo. Họ ăn uống lảng lẽ quá, nhưng mà ăn uống thật nhiều. Cố lúc tôi nghe cả thấy tiếng rãnh nhai xương rau rau tự chiếu ngoài, tiếng môi hút rượu suýt-soa.

Họ ghép tôi vào ngồi cùng với ông cụ Phó, một ông lão hờn hểm ăn tham ra mặt, và mổ: meo từ đầu cho đến gót chân.

Mặt cụ đỏ ửng, cụ gãi vào bụng chân làm cho những nảng ghét trắng đóng vầy bị vỡ ra, bay leá nau hui kầu.

Rồi cụ gọi ông Cựu lại, để cụ cùng «hàn huyên» bằng một giọng «nhè ra đáy»:

— Cứu ông Cựu! Ông còn là gì cái tính tôi nữa. Rượu vào thi lời phải ra, nghe chử? Nay thi tôi xin nói thật: cùng chỗ bạn lão với nhau, ông quá sướng hơn tôi nhiều.

«Sướng là sướng thế nào?

Cụ hỏi, cụ lại trả lời ngay, sau khi đã cười thật to:

— Sướng là sướng thế này: ông Cựu có mỗi một mồng con gái, trời lai xe cho vào cửa một ông Hàn. Rè hèn là trai. Thế là đủ... «thế lực» để uống rượu cho đến lúc quy tên ròi! Bất kè, ông Hàn già, hay là ông

LÀM TIỀN

PHÓNG SỰ của TRỌNG-LANG

(Tiếp theo)

Hắn trẻ, nó cứ là rẽ là được rồi...

Gặng cụ bỗng thân-mật, rẽo như miếng sườn rang mặt mà cụ vừa nhai và nuốt cả xương xong:

— Đồn rằng: nếu nhu vậy, thi cái

«anh Hàn đó giàu kia đấy! Giàu lâm! Cái Mẹo nó mà khôn ngoan như cái Phượng xóm trên, thi ái chào! Chả «bà» ra phết đó à? Não là cậu nhà tậu ruộng cho bố, dẽ con trai như mình ngày xưa, mà đã theo bén gót nó?»

Chỗ này, cụ làm cho tôi kinh hãi quá:

— Lão nói thật, ông Phó đừng giận: anh Hàn già rồi. Rồi nứa đời, con gái mình góa bụa, con cái nheo nhóc, ai nuôi? Thi tôi con chó gí! Cái Mẹo hờ ra thế, làm gí mà chẳng được chồng yêu. Bảo nó khéo chiều một tí thì rồi nó còn hơn cái Phượng nha.

Ông Cựu vẫn gắt gù: cầm cái chân già lên gậm khe khẽ, rồi lại nhẹ nhàng đặt cái chân già xuống gốc mâm. Cốc rượu của ông đầy, voi đã hai lần.

Cho đến lúc cái chân già chỉ còn là một miếng xương tro trui, cụ hai đầu, thủng xuốt, thi hai người đã bàn đến việc tậu đất của ông bà nào đó, cầm ruộng của bà nhiêu ở bên sông..

Hu đã quên cả tôi.

Ông Phó bỗng yêu cầu cho gọi cô dâu lên, bắt ra chào khách. Cái người con gái mà họ định đem ra «làm tiền», để tạo cho họ một đời sống «trọc phú» giữa dân làng, người đó đã «lù lù» trước mặt tôi, theo thò đến sắp sửa khóc được.

Tôi nói «lù lù». Vì cô Mẹo to lớn dãy dã một cách ghê gớm. Cô cũng không xấu quá, tuy mặt cô tựa như một cục toát liè, màu nghệ thối. Tôi đã không «xô loẹt», vì đã trót nhìn thấy dôi mắt nhô, lau linh, sang ngoi, làm sống hẳn cả cái dáng những thịt, những vải và những thát lưng.

Cô Mẹo gọi tôi là... «quan», khi cô gật đầu chào. Mọi người, lúc đó, chợt nhói đến tôi.

Và câu chuyện lại nhạt nhẽo, không còn gì đáng kể nữa.

Blouson-Pull'over-Chandail...

Hàng dệt Phúc-Lai đã có catalogue 1939-1940 các hàng mùa lạnh. Áo len, áo sợi, dù các kiều, các lõi, các màn. Các nhà buôn nên viết thư ngay về lắng mẩn.

PHUC - LAI

87-89, ROUTE DE HUẾ

HANOI

Một người trai làng tiền tôi ra ga, đã cho tôi biết rõ về đám cưới cô Mẹo, cả về chú rể nữa.

Anh ta ăn nói rất có duyên:

— Cái lão mà gọi là lão Phó ấy, là một áo chì chuyên ninh ẩn thối. Đầu có tiếng düa bát, là có tiếng nó trong nhà rồi. Ăn rỗi hót, rỗi vúi bầy, vỗ số. Rồi làm quan sứ quạt mồ cho người ta nữa.

«Ông Cựu nhà cháu thì được cái cưng lành, nhưng mà kiếm quá lầm q. Bữa chẳng có mà ăn, chỉ kiếm trác quanh quần đó thôi. Chẳng biết làm sao, ma đưa đường hay quỳ dǎi lối, mà lại gặp ngay được một ông cụ Hàn.

— «Đồi con gái cho lão, lão cho ông Cựu cháu ba trăm đồng. Hai trăm đẻ sám sửa vào người cho con Mẹo, còn một trăm cho ông Cựu. Ông Cựu ăn tiêu bớt xén, mời làng mời nước làng nhăng dăm mươi người, kè cung còn được đến ba bốn chục bồ túi..

Tôi hỏi đến ông Hàn, anh ta cười rúc lén :

— Ông giờ ôi! Nếu ông được thấy ông Hàn, thi ông cười đến chết mất. Lão chẳng có tí râu ria nào cả, chắc là dè giả vờ là ta còn trai trẻ làm đấy! Mắt lão thì cũng vậy. Lòng mị dâu mắt r één, chắc là cu ấy có lồng quấn nên nhò hết rồi. Rõ ràng là mắt mờ trùng trùng, mà quái làm sao, cái rãnh to là thế, mà lão không trông thấy. Bướt: phảng ngay xuống thòi, lầm gân hết! Lão lại có vợ rồi, vợ trẻ lầm, nhưng không có con. Vào làng tôi dè tim gồng. Cái giống gì chứ cái giống con Mẹo ấy, nó to như cái vua thè, mà lão lại gầy như cái que thi thè nèo con Mẹo nó cũng lán cho chết mất.

Anh ta nghiêm nghị :

— Tôi còn là gi con Mẹo. Cả ngày cõ làm cái gi lão. Đến di cắt cõ mà cõng ngù gật được ka mà. Ra Hanoi ăn sung mặc sướng, ngủ cho đầy và, gọi là rồi không to béo bằng cái đồng rom ấy à? Thế nai lão Han lại càng chóng chết nữa.

Anh ta mỉm cười, vẻ mặt tự đắc:

— Đến như tôi mà cũng xin «hang», không giám với đến nữa là!

Cô Mẹo ở riêng

Tiễn cõ, một người quen tôi, gọi là ông Cả, nói tôi đến chơi nhà ông. Ông ta cùng ở chung với cô Mẹo. Lẽ tất nhiên là tôi hỏi thăm đến cô này.

Ông Cả không ngần ngại, kè với tôi vào cái số gác này, có khắc gi một con chó bị cũ. Cầm cõ dám di đâu. Số ngày, lão lại luôn luôn, cứ cách vài giờ lão lại đến, mà đến chì vài phút, đứng nhìn rồi đi ra ngay. Tôi cũng vậy, đến lại và, và lại đến, chập chờn như ma chơi, cho đến ám chia giờ

Liên-trí-binh bằng-thuốc chuyên-môn

Phụ-nữ-bach-yêu

Trị các bệnh ho mới phát, ho không
cô đầm, tắc tiếng. Ho gá, có thai бол
để rồi ho sán hàn. Ho lâu năm, cầm
lợn cay xanh, đen, có huyết. Ho lao,
Hai chữ vui đau, đau xót xâm, mệt
ngủ, ẩn lanh, rát xa trong phổi. Hiện
vật trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p00

Bắc-phê-linh-duoc

Trị kinh nguyệt không đều, hay
trồi sọt. Huyết kinh bầm dại, huyết
kinh khí nhiều khí ít. Tử cung sưng,
cô mủ, đau trắng da dưới, huyết trắng
ra nhiều. Người mất mán, mất xanh,
đau thắt lưng. Uống trong 1 hộp Bạch
yến-hoàn thì kinh sẽ có lại đúng
ngày, hết Bạch-dái. Mau có thai.

Giá mỗi hộp 1p.00.

Số 1 Contre Remb. do :
VĂN-HÓA 8, Cantonais, Hanoi
VỐ-DINH-DÂN

323, Rue des Marins - Cholon
ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 68-62 Cầu-Bắc Hốp
Nguyễn-vân-Dốc, 11 Rue des Caisses - Hanoi

PHUC-HUNG

Lâm Dứt-tuyết lá-cái-dắc-diêm của-thuốc

Nhiều bạn phản nản thuốc Dị
tính chỉ trị tạm thời. Còn nóng
thì hối hịnh, mà nghĩ thuốc, bệnh
trở lại như xưa.

CỐ TỊNH ICH THỌ hoàn của PHUC
HUNG Y QUÁN bảo chế không có như
vậy. Sở dĩ được tin dụng như ồn, là
nhờ ở chỗ : BINH KHÔNG BAO GIỜ

TRỎ LẠI,

Bệnh mộng-tinh, di-tinh, nhẹ trung
1, 2 năm dùng 2 hộp là thật nhanh.
Bệnh ho-tinh, nặng 5, 7 năm dùng
như lâm 5 hộp, là không còn bao
giờ tái trở lại nữa.

Cái đặc điểm của CỐ TỊNH, ICH
THỌ là ở chỗ ấy.

Giá mỗi hộp 1p.00.

CỐ-TỊNH Cách-Tho Làm-Tiếng-Tiếng Ở-Úng-Huot-Linh

(Gói Contre Remboursement)
Tông phái hành phía Bắc:

VĂN-HÓA 8 Cantonais, Hanoi

Tông phái hành phía Nam:
VỐ-DINH-DÂN 323 Marins - Cholon
ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 68-62 Cầu-Bắc Hốp
Nguyễn-vân-Dốc, 11 Rue des Caisses - Hanoi

Ho không thể có con được.

Cô vẫn đi cắt cỏ, trong khi họ vẫn
gọi cô là cô Hàn, bố cô là cụ Hàn, và
chồng cô là ông Hàn như thường.

Cô đã hồi thám đến con đường đi
lâm cỏ đầu.

Và ông Hàn, vẫn lử khứ, đi các nơi,
để tìm những cô Mẹo khác nữa.

Lại một ông Hàn

Giai một đám chán, người ta giới
thiệu tôi hai người đàn bà đã đứng

thì chỉ có cách : ăn nhiều cơm là hết
thêm ăn quà. Thêm ăn xem hát, lão
khuya đi ngủ cho béo mắt, và lão ra
về ngay lấy cô là cho cô à được đi
cầm súng... Một con sea cũng còn
sướng hơn.

Ông Cả thôi cười đã lâu. Giọng cười
khinh bỉ :

- Lão còn hẹn sẽ nghĩ hộ về tương
lai của cô à. Khi nào có con cái, lão
sẽ làm cho một cái nồi, và vài bộ quần
áo tốt... Cấp ấy biết bao giờ cho có
con! Và có con thế nào được?

Tôi hỏi :

- Thế vốn liếng mà lão đã cho cô
đâu?

Ông Cả thong thả trả lời :

- Vợ cả nó lột nhẵn cả rồi...

Hiện nay cô Mẹo đã trốn về quê rồi
không ra nữa, sau khi lừa mãi mới
vaya chồng được ngồi đèn bạc iê
đóng gạo trú.

Có người đã mách có một mẹo « khò
tâm » này để « làm tiền » của lão :
độn bụng giả làm chúa. Nhưng lão
nhìn cái bụng của cô, mà chỉ cười gằn.
Cô không biết rằng : thay thuốc đã bão

thi tho.
- Tôi hối sự, ông Cả :
- Tôi nghĩ nói Ho cho cô à tiền
không kia mà?
Ông Cả phì lên cười :
- Hồi nói đến cái đồ áo cũ, chứ
không nói đến roòng! Cô à đã từng
nhìn mặt vì thế. Cô sáng sảng,
nhìn rõ lão chỉ cho cô à tiền áo :
nhìn rõ ràng gạo trong ba bốn bát,
nhìn rõ cái áo, và xu mâm muỗi, cái
trong mặt ngày. Muỗi áo trâu, thi
phải hối tiền chay. Thêm ăn quà,

Riêng một lần khác, tôi được gặp
mụ Đốc, tại nhà một người bạn. Mụ
đến mượn của vợ bạn tôi, đồ trang
sức cho con gái mụ sáp đi, lấy chồng,
lấy một ông Hàn.

Mụ độ năm mươi tuổi, lông mày kè
nhỏ, phần sáp như một người trẻ. Cái
thời làm « giang hồ » theo lối, cô đã
qua của mụ, còn đè; vết tích lại trên
đôi cái đuôi gà phát phor, trên hai lòn
tóc bết những sáp, đèn bóng hai bên
đường ngõ, trên cái dâng đi tưa eo.

Cấp mắt còn đèn, đôi môi đã rắn
reo, vẫn liếc, vẫn cười như thường.
Nhưng tôi nghiêm thấy nó guyց gạo,
và « lạc lực » quá rồi!

Đợi khi mụ đã về bao tôi lắc đầu
bảo tôi :

- Thế mà còn có anh đám bao cho
mụ một tháng tới bốn chục đồng. Cái
anh bao mụ lại là một vạn chục nghìn
nhỏ, tháng kiếm độ sáu chục.

Bạn tôi nói về con gái với ông rè
của mụ :

- Con bé trông cũng khá. Bộ hai
mươi tuổi. Mụ lôi từ sô nhà què lôi
ra, cho ăn vận tân thời, dạy đánh
pháo, kè lông mày. Ngón ngô những
lú, nhưng vẫn không giấu được cái
vết cứng như que cùi, và hai bàn chân
to như cái trô. Con bé bán hàng xén
mà lại! Rồi mụ lân la làm mồi cho
một lão gọi là ông Hàn, giấu một cách
ghê gớm. Tiết mật dẫn cười hiện là
nâm trâm, mụ bỏ túi rồi. Còn về sau,
chưa biết bao nhiêu dày!

Anh ta lầm nhầm :

- Gà chết người đi, con cái lớn
bằng chúng ta cả, râu thi cup xuống
như râu một anh Tầu vẽ trong tự vị
tây. Mùa da tinh quá lắm. Năm trâm
chứ một ngàn lão cũng chép hết!

Và anh ta hẹn sẽ cho tôi biết cái
kết quả của cuộc nhân duyên này.

Y hẹn, một ngày kia, anh đến tìm
tôi. Anh reo lên :

- Đám ấy tan rồi anh à. Hoàn toàn
tan vỡ. Không phải vì con cái lão Hàn
đã phá đám, vì lão vẫn giấu cả mọi
người, giấu rất kỹ. Đoạn duyên ấy
vẽ vì họ làm tiền dữ quá.

Nhân dịp ấy, mụ Đốc đánh cho con
gái một trận và đuổi về quê, trước mặt
ông rè. Về và không chorera nữa.

Bạn tôi cười :

- Nay nó lại ra, và bảy trăm chắc nó
tiêu tan hết rồi chứ còn gì nữa. Lại
phấn sáp, lại tân thời như cũ. Anh
nào manon chết thì cứ trêu vào..

(Còn nữa)

Trọng Lang

Các bạn học sinh ! Ai cũng nên có cuốn :

NỮ HỌC SINH

của NGUYỄN - VĂN - PHÚC

(tác giả : Con Đường Mới)

Sắp có bán, giá 0\$28.

(Cuộc phi thêm 0p.21, có thẻ gửi trả bằng tem)

Một cuốn truyện viết trong rạo - rực của tuổi học sinh!

Editions Librairie Centrale

TÔ - VĂN - ĐỨC Directeur, 110 Rue du Pont en Bois - Hanoi

Tổng phát hành tại Trung-Kỳ : M. LÊ-THÀNH-TUẤN, 119 Bd Gia-long-Huế

Nam-Kỳ : MINH - PHƯƠNG, 15A Cité Văn - Tân - Hanoi

Có
không?)
Câu hỏi
rồi, nhữ
Tàn vỡ v
người ch

Tìm tò
tôi như
trên lê

Tôi n
— Cả
đồng. X

Tàn
bản b
Nhưng
rồi. Cá
cho h

giờ Tâ
Tàn
rồi th
một c

Tru
và thô
một
xác t
một

Tò
dùn
Tâ
lai,
nhữ

L
Lai
Tôi

X
đà
tro
cát
th

cá
đà
nh

Của N. X. Nhựt, Vinh
« Các » hai xu

THÀY — Sirs, trong một hào có
mấy xu?

SỦU. — Trong một hào có mươi
xu a.

T. — Giỏi (và hỏi trả Á) Trong một
đồng bạc có mấy hào?

ÁT. — Thưa, có mươi hào.

T. — Gỏi (vàng ánh lai trả Mài) Nếu
bây giờ anh đem một đồng bạc ra
đổi lấy xa thì được bao nhiêu?

MÙI. — Thưa, được chín mươi
lăm xu a.

THÀY. — ???

MÙI. — Vì người ta bắt « các » mươi
hai xu a.

Của N. Giác
Không nói chuyện

Mẹ Teo đang bán làm bánh ngọt ở
nhà bếp.

TEO. — Buồn quá me ơi! sao me
không nói chuyện với con dì, me!

MẸ TEO. — Me đang bán lầm,
không thể nói chuyện, mà nói chuyện
giờ mới được chứ?

TEO. — Me hăng nói thế này: Teo
sao con buồn thế, con có muốn ăn
bánh ngọt không?

Của N. H. Ngòi, Haiphong.
Vì bạn.

QUAN TÒA. — Sao bạn anh đi
vắng, ở nhà anh lại quay rũ vợ bạn?

TỘI NHÂN. — Bầm, vì khi bạn tôi
đi vắng, có dặn tôi rằng: « Những
tác lỗi lừa tát đèn, nhà tôi ở nhà có
một mình, trăm sự nhờ bác! »

Một việc hời

Cụ giúp cho con việc này, con
xin biếu cụ ba vạn bạc.

— Việc gì?

Cụ gái cụ vừa trảng số sán
van. Cụ làm mồi cho con, con chỉ lấp
tô ẩy với ba vạn bạc hời mòn thôi.

Trong tòa án

ÔNG CHÁNH ÁN (giông dạc). —
Tôi muốn biết những người làm
chứng đều có cả ở đây không. Vợ
tôi đọc danh sách: người nào có

dâng thì thưa có, và người nào không
có ở đây thì thưa không, hiền chua?

Mượn sách

HINH. — Chị mượn quyền truyện
của tôi sao giữ lâu thế?

HOAN. — Không, tôi có giữ đâu.

HINH. — ? ?

HOAN. — Tôi đánh mất rồi, dâng

Bán dầu

Tren xe lửa, Ba Liễn bán dầu
Tam Thiên mời một ông khách lừa
vào cửa đang trống ra đường, dâng
một nhocket.

— Thưa ngài, ngài nên dùng dừa
Tam Thiên trừ bách bệnh; cầm sot
rúc dừa, rúc răng, rúc tai, ngọt
mũi, met nhocket...

« Ngài dùng thử một chút sẽ
thấy công hiệu, không công hiệu
chúng tôi không linh tiễn.

Ông khách quay lại:

— Thưa ngài... chính tôi là chủ
hiệu Tam Thiên.

— Thế thì ngài càng biết công
hiệu của dầu Tam Thiên và càng
nên mua một lít.

Của C. Cầm (Haiphong)
Oan

BẦM. — (khóc) Ha... ha... ha...

CẦM. — Ai đánh mà mà mà
khóc nức nở thế?

B. — Bố lao ha... ha... bảo lao
sang bà lý Hải giật hai hào...

C. — Tại mà mà g chơi không
sang nêu phải dòn chử gì?

B. — Có! Tao có sang... thay bà
Ấng đang cầm sẵn hai hào, tao giật
lấy chay về đưa cho bố lao rồi...
tao đi chơi. Thế mà bố lao lại gọi
tao về đánh lao, bảo sao đám hồn,
giật tiền như thế... ha... ha...

Đất đền

LÝ TOÉT. — Ngày bác Xã, bác có
ra ngoài mõ bảo hộ thẳng chúa nhà
tôi khép đèn đất thế nào mà ở nhà
tôi thấp không thấy cháy...

XÃ XÈ. — Bác mua đất ở đâu thế?

L. T. — Tôi lấp đất ở vườn!

Hành khách

THÀY GIÁO. — (giảng bà) Voya-
geur là hành khách.

TRÙ BA. — (tỏ mõ) Thưa thày thế
gi là « hành lá » và « hành ta » à?

Của Tam Tam

Lo xa

— Bé ơi, cái đồng hồ của anh để
dâng đèn rồi, em?

— Thưa anh, em quẳng vào xe
rác rồi a.

— Sao thế?

— Em sợ đê lún thổi bén ra.

— ? !

— Vì nó vừa chém.

— Bác Lý đi dâu mà vội vàng thế?
— Tôi đi chơi mát bắc a.

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

— Bị xe đạp không có hai bao giờ,
và rất tiện cho công việc của phụ nữ,
nhưng dù làm, chở búa, v.v. Đến Hà Lan
(Holland) số dân bà dùng xe đạp ngắn
với số dân ông, nếu không nhiều hơn.
Chỉ điều là chỉ dùng xe đạp để đi chơi
bay công việc mà thôi, chở cái tập xe thi
để thi cuộc nọ cuộc kia, những sự quá
sức như thế bao giờ cũng có hai. Thầy
tên lợi thì cứ việc dùng, chớ để ý đến
những lời ta thán của mấy người buôn
râu.

V. văn Thai, Sơn Tây. — Những tranh
anh như Lénine-Staline hay những cuộc
biểu tình v.v., chúng ta có thể treo trong
nhà được không. Pháp luật đối với nó thế
nào?

— Hiện giờ, bắt cứ cái gì có hình dáng
đến Đệ tam quốc tế bay Đệ tứ đều không
được tịch trữ bay lưu hành. Vì có nghị
định cấm.

Trường Nghĩa, Bắc-ninh. — Tại làm sao
và den ngay hội tết thi người ta ban hào
muối mồi (21) phát sáng, mà lại không bắn
(20) phát cho chún?

— Đó có lẽ là theo một tục lệ riêng.
Ngày trước, người ta bắn súng để báo
tết mừng nhà vua sinh con: con trai
thì 21 phát, hoặc 121, con gái thì 20
phát, số chẵn. Rồi nhân dân, những ngày
hội hè voi mừng người ta bắn theo số
lẻ, sự voi mừng đầy đủ hơn. Nhưng nếu
giờ đòi ra bắn 20 phát cũng chẳng sao.

— Mèo Nguyên thi U... 1.) Người dân bả có
thai được 6, 7 tháng thấy chán to dần lên
là tại sao. Và cách chữa thế nào?

— Chán to là mắc bệnh phu. Người
đàn bà có thai hay sau khi sinh nở thường
hay mắc bệnh phu, hoặc bệnh tè. Muốn
biết rõ phải đến hỏi thầy thuốc, và cách
chữa, ở đây không thể nói hết được.

2) Đán bà có thai được 6, 7 tháng có nên
để lại với chồng không. Hại như thế gi?

— Ngoài 4, 5 tháng, nên nghỉ sự đi
lại. Có hại cho sức khỏe của người mẹ
và của bào thai.

Binh-di-Chúc, Hanoi. — Người dân bả
góa chồng được một năm, đã 36 tuổi rồi,
có một con gái và có nghề để sinh sống.
Vẫn hay trong lúc còn lang, người ấy không
nên nghĩ đến việc lấp chồng. Nhưng khi
đoan lang, người ấy có nên vẫn thờ chồng,
như con không, dù hăng còn đẹp. Và nếu
lại đi lấy chồng, thì người ấy đáng khinh
hay đáng thương?

— Nên đi lấy chồng, nếu không muốn
ở vậy. Số đó là chính đáng, không ai có
quyền khinh miinh cả, mà cũng không có

giá đáng thương. Không nên chỉ vì
giáo bay muốn được lời khen tặng của
các người không biết mà thô lỗ với
người đã chết, nếu ý mình không muốn.

Cô T. Nam-dịnh. — Bị những bạn bè
điếc nói xấu cốt ý để làm hại danh giá,
mà những chuyện ấy đến tai mình. Bà
nhieu lần lấp chồng có dem dối co, nhưng
nỗi mãi cũng chán mà ngay từ lúc bắt đầu:
hết chuyện này đến chuyện khác, dâng gián
nhất là họ nói phạm tội đời trình tiết.
Hàng bạn bè này thuộc về loại người rất
xấu xa bởi ghen ghét sinh thù hận. Vì sự
sống hằng ngày phải chung dung với họ
không thể lành xa được. Trong trường hợp
này nên xả ra sao?

— Bà biết là những người xấu xa thi
tim cách lẩn tránh họ. Nếu bắt buộc
phải dùng họ chung dung, thì đối với họ
nên giữ một thái độ lãnh đạm để tỏ
lòng khinh. Minh không làm điều xấu
thì những lời vu cáo không bao giờ lây
bưởng đến được. Biết mình trong sạch
là một thứ khí giới che chở cho mình
chắc chắn nhất.

Bach Đồng, Hanoi. — 1) Tôi muốn yêu một
người, mà người ấy lại là bạn tôi, như
thì tôi nên không?

— Thế thi còn gì? tiền hơn nữa mà
chẳng nên. Hay ông sự được một người
yêu thi mất một người bạn? Cái đó còn
lợi, và có khi người yêu vẫn có thể là
người bạn được cơ mà.

2) Khi mình bị tuyệt vọng về ái tình thi
có nên buồn không?

— Không nên buồn một tí nào, nếu
ông không thấy buồn. Chỉ buồn để tỏ
ra mình tuyệt vọng thi xoàng lầm.

ONG NGUYỄN - TIỀN - LÃNG
và được thưởng Médaille Hán-lâm
viên văn chương Pháp, mới soạn 2
coi sách:

1) DANS LES FORÊTS ET DANS LES
RIZIÈRES, tiền thuật Pháp văn, 194
văn Túp thực chất chấn, gồm hết 100
thần phong tục nước Việt nhà. Giá 1000,
thêm 1000 cuor.

2) TIẾNG NGÀY XANH, tiền thuật
Quốc-văn là phong cảnh nhân vật từ
để đến miền son cuor. Giá 1000, thêm
1000 cuor.

EDITIONS HƯƠNG - SƠN
97, Rue du Coton - Hanoi
Ở xe trả tiền bằng tem poste cũng được

Trung, Bắc Kỳ

(Tiếp theo)

Về nguyên tắc, ở Trung Kỳ và Bắc Kỳ, khác với Nam Kỳ, công việc cai trị là công việc của quan lại Annam. Ngày xưa, cả hai kỳ đều chia thành tỉnh, mỗi tỉnh có một viên tổng đốc hay một viên tuần phủ cầm đầu. Viên tổng đốc thay mặt vua tri dân; giúp việc viên ấy có ba vị đương quan: 1) viên Bố chính, là người có uy tín, nghĩa là v.v. các việc, trừ việc tư pháp. Những công việc của các bộ Lại, bộ Hộ, bộ Công, bộ Lễ hay bộ Bình ở trong tỉnh đều thuộc quyền viên Bố chính quyết đoán cả; 2) viên án sát, trông coi riêng về việc hình; 3) viên đốc học, cầm đầu việc học trong tỉnh. Viên tổng đốc là người có quyền hạn rất lớn, nhưng trách nhiệm cũng rất là nặng nề. Nhà vua giao phó cho viên ấy toàn quyền hành động để mưu việc trị an trong hạt mình, nhưng có việc gì xảy ra, viên ấy phải đảm nhận lấy trách nhiệm trước ai hết.

Bây giờ, lối lô chức ấy vẫn giữ về đại cương, nhưng trong tiền tiết có thay đổi diệu kỳ. Ở Bắc Kỳ, lối tự nhiên là thay đổi nhiều hơn. Một điều đáng chú ý, là ở bên cạnh, hay là ở trên viên tổng đốc, chính phủ bảo hộ đặt ra một viên công sứ.

Kiểm duyệt bở

Trung kỳ chia ra thành tỉnh, đạo và phủ. Cũng như ngày xưa, ở tỉnh lớn, có ông tổng đốc, ông bố chính, ông án sát và ông đốc học. Ở tỉnh nhỏ, có vị tuần vũ kiêm bố chính, rồi đến viên án sát và viên kiểm học. Riêng ở Thừa Thiên, mà người ta gọi là phủ, có viên phủ doanh đứng đầu, viên phủ thừa coi việc binh án và viên đốc học coi về việc học. Ở những tỉnh thuộc về mạn rừng núi như Phan Rang, Kontum, có các vị quản đạo và kiểm học trông coi.

Bên cạnh những vị quan lại An-nam đó, cũng có như ngoài Bắc những viên công sứ. Những viên công sứ trong Trung chỉ là người đại diện cho vị khâm sứ, nghĩa là cho chính phủ Pháp. Những quan lại Annam không phải là thuộc viên của viên ấy, chỉ ở dưới quyền kiểm sát hơi xa xôi của viên ấy mà thôi. Tuy vậy, không phải là viên công sứ không có việc

gi. Trái lại nữa. Bất cứ công việc gì có quan thuộc đến người Pháp hay người ngoại quốc là viên công sứ có quyền xét đoán. Và vì thế, những việc chuyên môn, như việc ngân khố công chánh, các đồn binh, việc thương chánh, việc y tế đều thuộc quyền viên công sứ cả.

Nói tóm lại, riêng về việc cai trị chỉ quan thuộc đến đến người Nam, các vị quan Annam & trong Trung vẫn có quyền hành như xưa.

Về mặt tư pháp, Trung, Bắc kỳ khác nhau cùng vì một nguyên nhân ấy cả.

Ngày xưa, việc tư pháp chỉ là việc hình. Những việc nhỏ, như việc vi cảnh, thì đem ra trước bọn lồng lý dàn xếp.. Dàn xếp không xong, việc mới đến quan: bắt đầu là các viên tri huyện, tri phủ xét xử, rồi việc giao án viên án sát thẩm lại; đoạn, nếu nếu là tội đồ hay tội lưu, thì việc đưa về bộ hình thẩm lại một lần nữa; sau nữa, nếu là tội xử tử, thì việc giao cho Tam Pháp ty thay mặt vua xét lại một lần cuối.

Lối lô chức ấy ở trong Trung vẫn giữ nguyên vẹn. Vẫn là ông huyện hay ông phủ xét xử đầu tiên về tất cả mọi việc: từ việc vi cảnh cho đến việc đại hình, đó là tòa án sơ cấp. Rồi việc trao lên ty Viết của viên Án sát thẩm lại rồi lại đưa về bộ Hình. Chỉ khác một điều, là nếu trong một vụ án có quan thuộc đến người Pháp hay người ngoại quốc, hay thuộc dân Pháp, nói tóm lại quan thuộc đến một người không phải là dân Trung kỳ thì vụ án đó sẽ thuộc quyền xét xử của tòa án Pháp.

Ở ngoài Bắc, bắt đầu từ năm 1886, quyền của vị Kinh lược chuyên giao sang tay vị Thống sứ. Vị này vì thế đã trở nên người cầm đầu quyền tư pháp trong tú. Và cũng vì thế, các viên chức người Pháp có quyền thẩm lại những án từ của quan lại người Nam. Năm 1901, quyền thẩm phán tối cao của vị Thống sứ, một đạo chỉ dụ chuyên sang một hội đồng riêng, và từ năm 1905, hội đồng ấy là một phòng của tòa Thượng thẩm Hanoi có ba vị quan tòa người Pháp ngồi xử, và có hai viên quan Annam làm bồi thẩm. Năm 1917, một đạo dụ của nhà vua tổ chức lại chế độ tư pháp: tòa án sơ cấp, là tòa án ở huyện, phủ có quyền xét xử

T LOI
— Tiếng tay, gì là quả trứng.
— zéro à.

về việc vi cảnh và việc bộ dưới ba chục bạc, trên là tòa án đệ nhị cấp & các tỉnh, xử về việc bộ và việc tiền và đại hình; tòa án ấy do viên công sứ làm chánh án, và viên quan tỉnh An-nam làm bồi thẩm; trên nữa là tòa thượng thẩm, nghĩa là phòng thứ hai tòa thượng thẩm Hanoi, có hai vị quan tòa người Pháp xét xử, và một viên tổng đốc người Nam ngồi bồi thẩm.

Kiểm duyệt bở
Hoàng-Đạo

Việc tuân lề

(Tiếp theo trang 5)

An xá chính trị phạm. — Có chừng vài chục tù chính trị phạm hiện đang bị giam ở Côn đảo sẽ được ân giảm từ một đến năm năm; trong số ấy, có ít người bị khô sai chung thân được giảm xuống 20 khô sai. Những tù chính trị này phần nhiều xử tại hồi đồng để hình họa ở Kiến-an và Hải dương hồi mấy năm về trước.

Việc hạn chế bán thuốc bắc. — Từ nay các nhà buôn bán thuốc Bắc và thuốc Nam chỉ được bán các thứ thuốc sống và thuốc bào chế già truyền của biển minh, chỉ được dùng tên thuốc thường gọi ở trong xứ và không được dùng chữ Pháp để lên biển hay các giấy cáo bạch.

Cấm tư gia lập mộ riêng — Vì sự phi nhiều đất để cày cấy nên ở trong Trung, bộ Hộ không cho tư gia lập mộ riêng, khuyến khích dân lập nghĩa địa công cộng và miễn thuế cho những đất làm nghĩa địa.

GRANDE EXPOSITION

de tissus Anglais dernier cri pour

HIVER 1939

chez L E M U I R

14, RUE DES CUIRS - HANOI

L'homme difficile y trouvera
sûrement son choix

TIN VĂN... VĂN CỦA LÊ TA

L

Có không?)
Câu hỏi
rồi, nhữ
Tàn vỡ v
người ch
Tim t
tôi như
trần lèn
Tôi n
— Cả
đồng. X
Tàn
bản b
Nhưng
rồi. Cà
cho b
giờ T
Tàn
rồi t
một c
Tru
« thô
một
xác l
một
Tô
dứn
Ti
lại,
nhữ
L
Lai
Tôi
X
đã
tro
cá
th
đ
c
d

TÔI NGHIỆP cho ông Thái Phi!

Ông là một nhà báo đạo đức có tinh cảm thiện, mà lại sinh lâm vào thời đại vật chất này.

Cho nên ông có dịp đau lòng luôn.

Cái câu : « Than ôi phong hóa suy đồi » hình như có ở trong văn chương ta chỉ cốt đợi cho ông dùng đến.

Nhiều lần ông lấy làm ân hận một cách cay đắng. Ông tự hỏi : Tại sao mình lại không đi tu quách ngay từ xưa ?

Hồi nào, thấy bọn phụ nữ mới ăn mặc theo kiểu mới, ông không chịu được.

Ông đã quát sự bất bình của ông trên hai ba cột báo đồng dạc và rất thiết tha.

Ông kêu : phụ nữ ăn mặc lõa lồ quá.

Dàn bà sĩ, mà có bao nhiêu vẻ đẹp của thân thể lại phô ra hết dưới lباس áo chất khít, và mỏng mảnh một cách... dâm bồn ?

Ông thường số mặt lên mỗi khi thấy một cô thiếu nữ bước qua với bộ ngực khêu khích. Ông nhắm mắt lại để khỏi bị thương tổn đến hồn trong sạch của mình.

Và ông ngầm nghĩ thương tiếc lỗi phục sức ngày xưa Cai vây rộng, cái áo lủng thùng, từng đồng thất lung... Những thứ ấy che đậy trên thân thể đàn bà và đắp điểm cho nền luân lý một cách rất công hiệu.

Nhưng ở đời không ai nghe những lời đạo đức ấy.

Người ta cứ ăn mặc theo mới.

Nhưng vẻ đẹp ngực mào mỗi ngày nhu một thêm chọc vào mặt ông.

Những áo xát người thèn xát người hờn lên. Người ta mặc áo hở cổ. Rồi đến mùa hè, người ta lại mặc đến cả mag-ô...

Đến nước ấy thì sự trần truồng chỉ là sau có một lần vẫn mòn.

Ông Thái Phi, mang cái chết trong tâm hồn cay đắng, lắc đầu, hép mày, thở dài thở ngắn...

Và suýt nữa trốn lên rừng.

Nhưng nghĩ cáo chín, ông không trốn lên rừng.

Ông phải lại chờ ván minh trần

tục này để duy trì đạo đức.

Mặc lấm áo đen đạo mạo - ông ngồi kín một nơi để trông đời bằng con mắt nghiêm nghị.

Ông dùng báo chí làm chỗ phát biểu những ý kiến.

Bài của ông viết thường thường giữ cẩn đáo riêng không thè nào làm được : trang trọng, đạo mạo, thông thá, cao tháo.

...Và nhật nhẽo một cách phi thường.

Nhưng đó là những bài báo viết lầy lè.

Cứ khi nào ông tóm được một việc trai mắt, ta mới thực được nghe tiếng nói của tâm hồn ông.

Vừa rồi, tiếng nói ấy nói một trận lôi đình vì một bài thơ dài dột.

Bài thơ ấy do một cô nữ học sinh viết. Thơ xoàng lầm. Nhưng cái đó không sao.

Điều mà ông Thái Phi mất sát trong bài thơ không thuộc về mặt văn chương : văn chương vứt đi mà duy trì được nghĩa cả của đạo lý luôn thường là được rồi. Bởi kia lại đáng khen nữa kia : thí dụ tác phẩm của cụ Từ Long mà ông Thái Phi chép phải kính phục.

Vậy văn chương bài thơ không xúc phạm đến ông Thái Phi.

Bài thơ đáng ghét chỉ đáng ghét vì phạm cái tội ghê gớm, ô uế đê mê, là đã nói đến tình yêu.

Cô thiếu nữ thứ thực, một cách vụn vặt và ngây thơ với người cô yêu rằng tâm hồn cô, cũng như thân thể cô, đều rung động vì tình...

Có thể thôi.

Thể cung quá đủ để ông Thái Phi lên dàn, và đỏ mặt tía tai quá tháo.

Ông dùng đủ mọi lời lẽ hại để mắng người nữ học sinh tội nghiệp. Ông yêu cầu nhà trường của cô ta đuổi cô ta ra khỏi cửa. Ông gọi đồng gọi là nhữn g người đồng cui để mặt xát coa người mất nết. Và cưa giận chàng đến cực độ, ông bảo cái nhà nữ sĩ non nớt kia là... là... (nhưng chẳng bết có nên nhắc lại tiếng ấy không ?)

Đọc ông, chúng ta cũng quên rằng đó là lời của một nhà văn. Ta tưởng nghe thấy một bà ác nghiệt và nô móm.

« Ly sầu hận »

Họ dù về bốn phương, sang bắc,

sang đông, tản漫 như lũ chim trời, tìm đến xí xà khi mùa rét tới.

Trước hết « lũ chim trời », khi

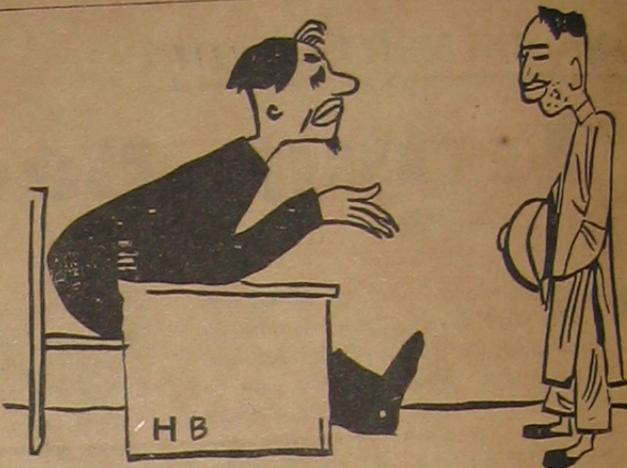
mùa rét tới, không bay đi bốn

phương, mà nhất là không bay sang bắc. Giống chỉ bay xuống nam là

nơi ấm áp. Sau nữa những giống

chim trời ấy không bay tản漫,

chúng bay có hàng, có đầu hồn hôi

— Anh có vợ chưa ?

— Bầm rời ạ.

— Ài ?

— Một người đàn bà ạ.

— Ngu lầm ! anh có thấy ai lấy một người đàn ông không ?

— Bầm có ạ, chỉ con ạ.

HAT san

Một tin lị

Điệp Pháp số 4.285 trong bài « Làng nào phải canh giờ giày đéo có lẽ sẽ được món tiền thưởng hoặc trợ cấp » :

Nếu tin trên đây được quan trên chuồng g.

Thì chắc không được rồi, vì quao trên chuồng y sao được một cái tin, dù tin ấy không phải là một tin « chó chết ».

Rùng rợn !

T. T. B. số 6.759, trong bài « Nhũng tai nạn tàu ngầm » :

Hiện chiếc tàu ngầm (Thetis) nay đã đứng vững được trên mặt nước.

Đứng hay nằm ? Nếu nó đứng vững thì đứng ra sao ?

Đứng bằng chân, chân vịt ? Hay đứng bằng tay, tay lai ?

Không !

T. T. B. số 281 trong truyện « Ly sầu hận » :

Họ dù về bốn phương, sang bắc,

sang đông, tản漫 như lũ chim trời, tìm đến xí xà khi mùa rét tới.

Trước hết « lũ chim trời », khi

mùa rét tới, không bay đi bốn

phương, mà nhất là không bay sang bắc. Giống chỉ bay xuống nam là

nơi ấm áp. Sau nữa những giống

chim trời ấy không bay tản漫,

chúng bay có hàng, có đầu hồn hôi

Hồ lốn

Cũng trong truyện ấy :

...Đánh xếp tượng-lai xuống gó

gỗ giàn ron, dì vào bồng cá lâm người

đất sét Ấu là những Tô-Công, những

Yên-Bồ, những Bạch-cu-Dị, những

Trần-kế-Xương, di cảng trời đất,

lối những cảnh liên mà rửa hận cho

mình.

Xếp lốn nháo Tô-dông-Pha vào

với Yên-Bồ, Bạch-cu-Dị vào với Trần-kế-Xương để làm gì thế ? Bạch-cu-Dị có mấy khi là người ăn dật ? Tô-công-Pha thi tuy bị Vương-ao-Thạch đầy ít lâu, nhưng rồi lại về làm quan như thường. Còn bảo cụ Tú-Xương đi cùng trời đất thì cũng khí quá. Họ chẳng cụ gì cùng trời đất thành Nam !

Nhưng được cái ván kèo khéolại !

Thực à ?

Cũng trong truyện ấy :

Qua khang cửa trống, mưa hắt hui bay, lá uất ran giàn ớt như những linh hồn.

Vậy linh hồn rao ? Và nó rao yếu ớt như những lá uất ?

Rùng rợn !

Vẫn trong truyện ấy :

Tự lòng tôi bỗng sáu xuống một cái vực không bờ bến, ở đấy cung mở ra một cái quan khách mènh mông, tôi như đêm mà không có cát tường ngăn.

Có nhiều, một cái vực sâu không bao giờ có bến, nhưng nó bến phải có bờ. Còn như mở một cái quan khách mènh mông và tối như đêm ở cái vực sâu ấy, thi tác giả định để ai đến trú ?

Văn « Ich sử »

Nước Nam số 4, trong trang lịch sử « Quang Trung » :

Bầu trời săn iới. Suốt đêm 17 dân thành Thăng long sống trong cảnh « tròn tròn » : mưa như trút giò như cuồn hết cả cảnh vật oto cái hang rồng đầy rồng rợn.

Cảnh vật như thế là vì vua Lê Hiền Tôn sắp chết. Nhưng dù là hang thi hão phải rồng chử, dù nó chúa đầy những rồng rợn hay không, chẳng lẽ lại có hang « đặc »

Mình !

Cũng trong trang lịch sử ấy :

Trước cái cử động ấy của Hué. Nhac không thêm đêm xia đèn minh. Miob là ai thế ? Là Hué hay là Nhạc ? Có lẽ chỉ là tục già.

HÀN ĐẠI SAN

BÃ CÓ RÂN

Khi chiếc yếm rơi xuống

TIỀU THUYẾT của TRƯƠNG-TÙU

Sách đã được chỉnh sửa duyệt y.
(có thể gửi trả bằng tem, ücret phí thêm 0p.21 một cuốn)

MINH-PHƯƠNG xuất bản

Các nhà Tông đại-lý phát hành :

Toàn xứ Bắc-kỳ : M. TÔ-VĂN-BỨC, LIBRAIRIE CENTRALE

110, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Toàn xứ Trung-kỳ : M. LÊ-THÀNH-TUẤN, 119 Rue Gia-long, Hué

Nam-kỳ, Ai-lao, Cao-mèa :

Xuất bản MINH-PHƯƠNG, 15 A, Cité Văn Tân, Hanoi

Sách này không gửi bán ở các đại-lý chậm trả tiền. Ở xa ai muốn mua xin gửi tiền 0p.21 ücret bão đám. Ai muốn hỏi thêm điều gì hãy gửi 0p.21 tem để trả lời

Sáng vác ô đi...

Đời một công chức đúng kiểu

1. — Được cái nết lốt của công
chức ngay từ lúc bé : nết đai đâu
ngồi đấy. Song phải cái tội tốn
nhieu dũng quan.

2. — Ở sở thì làm việc một cách nghỉ ngơi...

3. — Những lúc ấy, muốn đánh thức, sấm nô bên tai không
công hiệu bằng tiếng giày của ông « sếp ».

4. — Khi về nhà thì nghỉ ngơi một cách hoạt
động. Tuy vậy, ai cũng nhận những việc hoạt
động ấy toàn là những việc nằm, ngồi...

5. — Cả một đời chỉ thú. Ăn sáng: Phở. Ăn
cơm: chả Trâu. Chỉ những tết long trọng giết
một con gà.

6. — Nên về nhà được phong lưu và mừng
đã sống một đời đầy đủ.

của TÔ TÙ

CẢI CHÍNH: số báo 185 (kỳ trước) trong trang này, có câu « Tôi có ngõ đâu cù deo cái đồng
hồ... xin đọc là: « Tôi có ngõ đâu » (Elle) deo cái đồng hồ... »

ĐẸP

(Tiếp theo trang 9)

phân biệt một kiều nhà đẹp với một kiều nhà xấu, Lòng loet, lúng củng thường là những cái đẹp đối với các ông nhà giàu thừa tiền dựng hết nếp nhà này đến nếp nhà khác.

Lan cười áu yếm nhìn Nam :

— Được, dè rồi khi nào chúng ta làm nhà mới, chúng ta sẽ nhớ đến tài của anh Nhiên, thiết tưởng cũng không muộn.

— Có lẽ sẽ muộn lắm, em à. Đến cái nhà cũ chúng ta cũng chưa có, thì đã nói làm nhà mới sao được!

Thấy nét buồn thoáng hiện trên mặt Lan, Nam vội nói lảng :

— Ôi suýt nữa anh quên câu chuyện của anh.

Mặt Lan lại tươi lên :

— Em toàn nhắc anh.

— Chắc Lan không biết ông giáo Nguyễn Văn Hoạt ?

— Có, nhưng biết tiếng thôi. Bà ta thì em gặp luôn. Đẹp đấy chứ, anh nhỉ ?

— Phải, đẹp và giàu và ghen. Chủ nhật trước Hoạt mời Nhiên đến ăn cơm. Chủ Nhiên vừa vã cho Hoạt một kiều nhà. Nhiên nói tức cười đến chết về cái tình ghen quá quắt của người đàn bà. Hoạt dạy triết học và cố nhiên hay lý luận. Mà khi đã vào một ván đẽ gì thì đi sâu chẳng biết đến đâu là cùng. Trong bữa ăn hai người bàn về vấn đề phụ nữ. Mỗi khi Hoạt nói xấu phái đẹp, tức thì con mắt sắc của bà vợ lại lặng lẽ và dữ tợn nhìn thẳng vào con mắt rụt rè của chồng

khiến anh chàng cuống quít tìm cách đánh trống lảng. Biết thế, Nhiên càng gõ mãi chuyện ra. Khi thuật lại kỳ thi thành chung mới rồi, Hoạt khoe rằng nhận được ngay bài của nam bay nữ thí sinh. Bà vợ gạt phắt cái bình hoa đặt giữa bàn ăn sang một bên, dè nhìn thẳng vào mặt chồng và sững sờ hỏi : « Tại sao anh lại biết ngay ? Biết dè làm gì ? Đề cho nốt nhiều hơn phải không ? Sao anh bay lưu ý đến con gái thế ? Hả ? » Nhiên cười thầm và càng tìm cách trêu tức người đàn bà đẹp và hay ghen. Nhưng anh cảm động bết bao khi cùng chồng tiến anh ra công, người ấy thì bầm thân mật bảo anh : « Anh Nhiên à, nếu không kén được người vợ không biết ghen thì thà ở vậy còn hơn. Khô lâm đấy ! » Thị ra, Lan à, người đàn bà vẫn biết mình ghen là làm cho chồng và cả mình khổ sở mà vẫn cứ ghen như thường. Chẳng khác người nghiện thuốc phiện biết thuốc phiện có hại mà vẫn hút.

Lan cười buồn :

— Anh so sánh đến hay ! Ai lại dì vĩ người ghen với người ngài biện thuốc phiện bao giờ !

Rồi ngầm ngâia các kiều về của Nam, nàng nói lảng : Đẹp lắm, đẹp lắm, nhưng sợ lòn.

— Cũng chả tốn mấy. Độ dăm sáu trăm thỏi. Lần đầu tiên trong đời anh, anh biết nghĩ đến tương lai. Anh đã dành được một món tiền nghìn rưỡi để chi tiêu vào việc lập gia đình của chàng.

Lan sung sướng bén lên cúi xuống nhìn những kiều ghế kiều giường với những chiếc nệm êm ám. Và cũng lần đầu tiên trong đời nàng, nàng nghĩ đến ý nghĩa vợ chồng.

— Thế nào, em có ưng những kiều này không ?

Lan nũng nịu ngược nhìn Nam, đáp :

— Nam đã chế ra thì cố nhiên Lan ưng, ưng lắm.

Nam chợt nhớ, bảo Lan :

— À ! sáng hôm nay, Lan ở đây ăn cơm với anh nhé ? Chắc nói giấu gi Lan, hôm nay thằng nhỏ của anh ốm, không có người làm cơm, anh toan lên phố ăn cao lầu đây.

Lan vội gật :

— Đừng đi cao lâu. Đề em làm cơm, cùng ăn ở nhà thú hơn.

Rồi nàng vui mừng nhanh nhẹn chạy xuống bếp. Một lát, nàng lén bảo Nam :

— Chẳng có một tí gì ráo. Đề em lên phố mua cái ăn nhé ? Ăn muộn có được không, anh ?

— Được chứ !

— Vậy chờ em nhé.

Và Lan đi.

(Còn nữa)

Khái Hưng

Về mùa hè
lại trong lúc vải đắt, công cao này

dùng **CHEMISETTE**

tức là ta đã chọn thứ g phục hợp thời nhất, lịch sự và tốn ít tiền.

Manufacture CU GIOANH
70 Rue des Eventails, Hanoi — Tél. 525

La plus importante fabrique de chemisettes au Tonkin

Crème Vénus

Chết bằng những chất mờ làm cho da được mịn đẹp, khỏi mụn. Dùng về mùa hanh dè lau phấn và bôi nẻ rất tốt, tránh được sự dùng sà phòng vì sà phòng dùng luôn làm cho rãnh má, khô da

Công to : 1p.10

Công nhỏ 0p.35

Chết tại PHARMACIE DU BON SECOURS

Mme NGUYỄN BÌNH HOÀNG

52, Bd. ĐỒNG - KHÁNH, HANOI — Tél. 454

Thuốc quần
và xì - gà

MELIA

ĐẠI - LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21, Bd Henri Rivière — HANOI

MÃY ĐIỀU XIN LÔI
và MỘT ĐIỀU TẠ LÔI

Xin nhớ đèn 10 Novembre là đình hân

Cuộc kỷ niệm mùa thu tháng Tám năm 1936 của nhà thuốc Thượng-Đức năm nay đã khiến cho từ 10 Octobre đến nay nhiều người đến mua thuốc Kinh-Tiền Tuy-Tiền phải thất vọng vì không có thuốc bán. Lẽ đó là vì thuốc K. T. T. T. nay càng ngày càng nhiều người biết tiếng, gặp lúc bán giá đặc biệt này thì có nhiều người mua quá, nên chế thuốc không đủ bán, hai lô số hào-chè-viên của nhà thuốc Thượng-Đức xin về để ra đều ngãm mất mấy người, thành ra có chế gấp cũng không đủ người cho kịp được. Những người đến mua thuốc không có, chắc đã hiểu rõ cho nồng nỗi ấy mà thú lỗi cho. Muốn tạ lỗi các ngài, chúng tôi đã tuyên thêm được rất nhiều các bào-chè-viên lành nghề khác, nên hiện nay thuốc K.T.T.T. đã có rất nhiều mà xin giá bạn bán giá đặc biệt nay đến đúng ngày 10 Novembre. Xin các ngài chiếu cố ngay, kéo lại lô một dịp may.

Kinh-tiền Tuy-Tiền tức Khang-Hy tráng-dương kiện-thần-hoàn chuyên chữa các bệnh ở thận như giao hợp kém, đau lưng, mờ mắt, rụng tóc, liệt dương, di động lanh lẹ, hiếm sinh dục... là một thứ thuốc bồ thận rất hợp tang cho những người ở Á-châu, danh tiếng từ đời Khang-Hy. Hộp nhón 2p00 lấy 1p00, nhô 1p00 lấy 0p60. Mua ở các Đại-lý thì 2p00 trả 1p20, 1p00 trả 0p70. Nhận gửi linh hóa giao ngan, tiền cước người mua phải chịu.

Nhà thuốc THƯỢNG - ĐỨC

15, phố Nhà Chung (Mission) — Hanoi

Thưa quý ông,
Thưa quý bà

Khi sinh nở, lúc thê thai?
Hoa-Kỳ Rượu-Chồi soa vào khỏi
Té chán, chảy máu, đứt tay?
Câm hàn, cảm lú soa ngay khỏi liền!

Hộp lớn 135 grs. : 0p.60
Hộp nhỏ 75 grs. : 0p.35

Hỏi ở các nhà Đại-lý:
PHÒNG TÍCH « CON CHIM »
Khắp Đông-dương có treo cái biển tròn

Sữa
NESTLÉ
Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU-CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Bà xin không mất tiền quyền
nhà đặt cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hàng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55
— HAIPHONG —

Quần áo dệt CéCé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Pull-over.
Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.
Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas
Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn, xin hỏi hàng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton
HANOI

Vi trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Láu, Giang-Mai, Hợp-Cam đều có những giống-trùng rất độc, làm hại thể chất (Móng, da-tinh, đau lưng, đau xương, rụt cắn, Lở loét, v.v...) và nguy cả tính thản. Nọc độc làm di lỵ đến nỗi giòng. Chỉ có :

ĐỨC - THỌ - ĐƯỜNG

131, ROUTE DE HUÉ - HANOI

Tử phuơng pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc là cam doan
chữa được khởi rứt nọc. Thuốc lẻ 0p.60, Giang-mai 0p.70, Hợp
cam 0p.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại lý ở các tỉnh,

CON CHIM

PHÒNG TÍCH

THUỐC HAY NỘI TIẾNG KHẮP ĐÔNG - ĐƯỜNG
GIẤY EHEN RẤT NHIỀU, CẨM ƠN THẬT LÂM

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng rỗ bình bịch. Khi ăn no rồi thì bay q (q hơi hoặc q chưa). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nồi bèn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mồ hôi, buồn bã chân tay, bị lúu nắm sặc da vàng, da bụng dày. Còn nhiều chứng không kể xiết.

Một liều thấy dễ chịu hoặc khởi ngay

Liều một bận uống 0p.25 Liều hai bận uống 0p.45.
VU-DINH-TAN Ân tú kim tiền năm 1926 — 178 bis Lachtray, Haiphong
Đại-lý phát hành toàn tỉnh HANOI: AN-HÀ 13 Hàng Mã (Cuivre) — Hanoi
Đại-lý phát hành khắp Đông-dương: NAM-TÂN 100 phố Bonnal — Haiphong

Có linh 100 Đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mèn và Lào có treo cái biển tròn

Mời các ngài tới nếm
các món ăn Tú-Xuyên

tại

Cao lầu Tú - Xuyên

82, HÀNG TRỐNG, HANOI — GIẤY NÓI SỐ 394,

Sẽ được vừa ý vĩ MÓN ĂN NGON
Cách tiếp lịch sự — Nhận đặt tiệc

Về mắt

Lông mi cứng, dính như keo, không làm cho phái khỏe cảm được. Trái lại, lông mi già, êm mắt, bóng bẩy như lụa là, hơi cong cong, ai mà chẳng ưa. Sáp ARCANCIL-INCOLORE nuôi lông mi già, không làm cay mắt.

Hộp lớn 1p 80 Hạng sữa, không có gương bàn chải 1p.20.
Hạng bàn quảng cáo : 0p.60.

Đại-lý độc quyền khắp Đông-Dương :

COMPTOIR COMMERCIAL 59, phố Hàng Gai — HANOI

HAIPHONG : Có bán ở hiệu ĐÔNG-QUANG 48, Bd. Amiral Courbet

Lò

(T)
— Cò
không?)
Câu hỏi
rồi, nhữ
Tàn vỗ
người ch
Tim t
tôi như
tràn lê
Tôi n
— Cả
đồng.
Tàn
hắn b
Nhưng
rồi. C
cho h
giờ T

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.

Articles « RECLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages	0\$12
Boite de 100 copies doubles, beau papier	1.70
Ramotte de 100 — — quadrillé multiple	1.20
Plumier laqué, couvercle chromos	1.20
Compas sur panoplies : 15 & 4 pièces	0\$88 & 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage	1.18
— — — en pochette	3\$25 — 2.20 & 1.65
Nécessaire scolaire 4 pièces, pochette cuir	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'II. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE **HANOI - HAIPHONG**

POUDRE

TOKALON

« Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOU-
VERTE D'UN CHIMISTE
PARISIEN SPÉCIALISTE
DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si
légère qu'elle flotte dans l'air.
Telle est la surprise créée
d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Tokalon s'étend si régulièrement et si uniformément, recouvrant la peau d'un fin voile de beauté, presque invisible. Il en résulte une beauté paraissant parfaitement naturelle. Très différente, en son effet, des poudres lourdes et démodées qui ne donnent qu'une apparence « maquillée », la Poudre Tokalon contient notamment le Mousse de Crème qui la fait adhérer à la peau pendant 8 heures. Même dans un restaurant surchauffé, jamais votre visage nécessitera de « retouche » si vous employez la Poudre Tokalon. A la fin d'une longue soirée de danse, votre teint sera toujours frais et exempt de luisant.

Agents : F. Maron A. Rochat & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê

Lý tính chất & cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bồ quý giá, nên dùng nó dần ngày đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bồn trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cỗ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhợt mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lanh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Bàn bà dùng được huyết tốt, kinh đều ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bach dai ha) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thi tốt sữa, có chửa thi khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dày cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sỏi, bồ tát, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phu lão ẩn, nếu ai cần phải bồi bồ sức khỏe thi không còn có thứ thuốc bồ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngọt dễ ăn ; các ông dùng thử bao sáp trắng, các bà dùng thử bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên, hai chiên với chén nước chè. Mỗi hộp giá 10.00.

Thuốc Hồng-Khê số 47

Thuốc «Tràng Dương Kiên Tinh đại bồ thận Hồng-Khô», số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngũ-phiên, Hồi-chù-thận, Tố-quảng, Sâm-thung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngọt. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, «bất lực», liệt-dương» được minh nguyên, đỡ thai thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hàn-niên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0 p. 25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần mình mẫn không một chút nhợt mệt. Thuốc này chuyên trị bồ thận, kiên-tinh, sinh-khí, chữa bệnh liệt-tương, bệnh tinh-mao xuất. Mỗi chai lén giá 1 p. 00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p. 25,

Thuốc « Cai Hồng Khê »

Chung chán lâm chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chia), nên ai cái cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện cái sống hết hai bao thuốc cái là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0 p.50 một hép, thuốc nước 1 p.00 một chén. Nghiên cứu chỉ kết 1 p.00, nghiên nặng hắt 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhỡ, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuộc phong tình Hồng Khê

Giá thép mỏ buộc **ngang trời** | Thuốc Hồng-Khê chữa những người lâng lợ | Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hổ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 39, mỗi hộp 10p.60 cũng rời bỏ; ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai số 14 cũng khỏi rời bỏ; nọc một lợc ám đầm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 10p.60) nán kháp nơi đâu đâu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG - KHÈ

88. Phố Chợ Hôm (Route de Hué) — Hanoi

Kem mạch cho đơn, bắc thuốc chén, và có hơn 100 món thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp ¹⁵ Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tân, Ai-lao, Cao-mèn, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà Hồng-Khé dù Hội-chợ Hải-phòng năm 1937 được quan Tấn-quyền và quan Thống-¹⁶ ban khen, các báo tây, nam tờ lời khuyên khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỷ đàm sáo công nghệ, kỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sá ban khen và được thưởng « Bội tinh vàng ». Có biến 2 cuốn sách thuốc: Gia-dinh Y-được và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Nhập các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khé xin nhận kỹ gián hiệu Phật 12 tay.